

# ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

τεύχους 40 τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1907

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου πολλὰ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐγράφησαν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγιωτάτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οἱ δὲ γράφοντες παρέστησαν τὴν κατάστασιν ἕκαστος ὡς εἶχε συμπαθείας πρὸς τὰ κληρικὰ πρόσωπα, ἅπερ ἐνομίσθησαν κατάλληλα νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ Κύπρου. Καὶ περὶ μὲν αἰσθημάτων καὶ συμπαθειῶν ἕκαστος ἔχει δικαίωμα ν' ἀναπτύξῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τῶν προσώπων καὶ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ, προκειμένου λόγου περὶ τῶν παρ' ἑτέροις Ἐκκλησίαις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου λαληθέντων καὶ πραχθέντων, οἱ κατὰ τὰ τελευτάτα ἔτη γράψαντες καὶ μάλιστα οἱ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας διαστρέφουσι τὴν ἀλήθειαν, κατηγοροῦσι δὲ κατὰ τινα τρόπον ἀσυνέπειαν τῶν ἀναδεξαμένων ἐξ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐκ πνεύματος ἀντιλήψεως πρὸς Ἐκκλησίαν, ὑπὸ παθῶν ἀνθρωπίνων ταραττομένην, τὴν διευθέτησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Κύπρῳ καταστάσεως.

Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ τύποις ἐκδοσις τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ὧν προτάττομεν τὰ ἐν παρρητίᾳ τοῦ μετὰ γείρας φύλλου τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» **Πρακτικὰ τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου Πατριαρχικῆς Διαιτησίας**, ὡς ἔχουσι, πρὸς διαφώτισιν τῶν πολλῶν, οὓς ζητοῦσι νὰ προσεταιρισθῶσιν ἐν ταῖς ἰδέαις αὐτῶν οἱ μὴ θέλοντες προτρέψαι τοὺς φίλους αὐτῶν πρὸς θυσίαν τῶν ἰδίων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα.

Ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν ἀλήθειαν θέλει προσενέγκει βραδύτερον ἡ ἐκδοσις ἱστορικῆς ἀφηγήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Κύπρῳ διχαστάσεως, ἀποδίδουσα τὸ ἀνήκον ἑκάστῳ δίκαιον.

**Τὰ ἐπίσμημα Πρακτικὰ ἔχουσιν οὕτως ἐπὶ λέξει·**

**Πρώτη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου πατριαρχικῆς διαιτησίας.**

Σήμερον, τῇ 27 Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1901, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος τρίτῃ, ἡ ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ δύο μερίδων ἐκλεγείσα διαιτησία, συγκειμένη ἐκ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱε-

ροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ, καὶ τῆς Α. Πανοσιολογιότητος τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Φωτίου, ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγορά, συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ Αὐτῆς εἰς πρώτην συνεδρίασιν, χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. Φωτίου, ἵνα συσκεφθῇ περὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.



Καὶ ἐν πρώτοις ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπεν ὅτι δύναται σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἡ διαιτησία ν' ἀρξηται τοῦ ἔργου αὐτῆς εὐρισκομένη ἐν ὁλομείᾳ, ἅτε διορισθέντος ἤδη καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ νὰ σκεφθῇ ποίαν τινὰ ἀρχὴν τοῦ ἔργου νὰ θέσῃ διὰ τὸ κατεπεῖγον κυπριακὸν ζήτημα, καὶ ὅτι Αὐτὴ μὲν καὶ ἡ Α. Μακαριότης εἰσὶν ἐνήμεροι τοῦ ζητήματος, καλὸν δὲ νὰ μελετήσῃ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τοῦτο ἔγγραφα καὶ ἡ Α. πανοσιολογιότης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ προχειρά εἰσι τὰ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γενόμενα ἐν Κύπρῳ πρακτικὰ, τὰ ὑφ' ἐκατέρας τῶν ἐκεῖ δύο μερίδων δοθέντα αὐτῷ σχετικὰ πρακτικὰ καὶ τὸ τηλεγράφημα τῶν βουλευτῶν μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἀπαντήσεως.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐπήγαγεν, ὅτι εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔτο ὅ,τι τάχιον νὰ εἰρηνεύσῃ ἡ Ἐκκλησία Κύπρου, εἰς ὃ καὶ θὰ τείνωσι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς διαιτησίας, ἐπληροφόρησε δὲ συγχρόνως, ὅτι ἀπεστάλη αὐτῷ ἐκ Κύπρου τὸ συμπλήρωμα τοῦ πρὸ καιροῦ σταλέντος εἰς τὰ τρία Πατριαρχεῖα ὑπομνήματος τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης φρονεῖ, ὅτι ὑπάρχουσι μὲν πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος προηγούμενα, ἀλλ' ὅτι ἤδη διὰ τῆς ἀναθέσεως διαιτητικῶς εἰς τοὺς τρεῖς πατριάρχας τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τίθεται νέα βᾶσις καὶ νέα ἀφετηρία, ἀφ' ἧς δέον ἢ διαιτησία νὰ ὀρμηθῇ ἐν τῇ διαχαράξει τῆς πορείας αὐτῆς.

Τῆς γνώμης ταύτης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος δεκτῆς γενομένης, ἀναγινώσκονται τὰ εἰρημένα πρακτικὰ καὶ τὸ τηλεγράφημα μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἀπαντήσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰσηγησαμένης τὴν σκέψιν πρὸς διαχάραξιν τῆς ὀρισθησομένης πορείας, ἡ Α. Μακαριότης παρατηρεῖ ὅτι τὰ πρακτικὰ δὲν παραχωροῦσι πολλὰ δικαιώματα εἰς τὴν διαιτησίαν, διότι ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς δέχονται καὶ ὀρίζουσιν αὐτήν, ἀφ' ἑτέρου ζητοῦσιν, ἵνα μηδόλως προσβληθῇ τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, τὰ θέσμια αὐτῆς καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ λαοῦ, ἄπορον δὲ πῶς πάντα ταῦτα δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν.

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπίσης παρατηρεῖ, ὅτι ἀμφότεραι αἱ μερίδες θέτουσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοιούτους ὅρους, ὥστε κλείουσι πᾶσαν σχεδὸν διέξοδον πρὸς ἐνέργειαν τῆς διαιτησίας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Ἡ μία τῶν μερίδων στηρίζεται ἐπὶ τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ, ἡ δ' ἑτέρα ἐπὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ἐκκλησιαστικῶς ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος α') μὴ ὑπάρχοντος νόμου καθορίζοντος τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, παρέλκει ὁ περὶ τοιούτων δικαιωμάτων λόγος. Ἄν ὑπῆρχε Κανονισμὸς καθορίζων ταῦτα, οὐδεὶς εἶχε νὰ εἴπῃ τι. Ὡς ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἡμῶν καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐπεκράτει ὅ,τι καὶ παρ' ἡμῖν πρὸ τῶν Κανονισμῶν. Συνήρχοντο δηλαδὴ ὁ κλῆρος, οἱ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συντεχνιῶν καὶ ὁμοφώνως ἄνευ ψηφοφορίας καὶ τῶν τοιούτων κλῆρος καὶ λαὸς διὰ μιᾶς ἐξέλεγον τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ εἶτα κατήρχοντο εἰς τὸν ναὸν, ἔνθα ὁ κλῆρος διὰ τῆς κανονικῆς τελετῆς ἐπεσφράγιζε τὴν ἐκλογὴν β') ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱερὰν Σύνοδον, τοιαύτη κανονικῶς δὲν ὑφίσταται καὶ ἐν πρώτοις εἶναι ἀκέφαλος, ἀποβιώσαντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἀλλ' εἶτα εἶναι καὶ ἡκρωτηριασμένη, χηρευούσης τῆς μητροπόλεως Πάφου ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπομακρυνθέντος αὐτῆς καὶ τοῦ μητροπολίτου Κιτίου καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποβιώσαντος καὶ ἑτέρου μέλους αὐτῆς. Ἄν ᾔτο μετὰ τῆς Συνόδου καὶ ὁ μητροπολίτης Κιτίου καὶ οὕτω δὲν ὑπῆρχε ἀντίρρησις, ἡδύναντο νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν. Ὡστε μὴ ὑπάρχοντος Κανονισμοῦ, καθορίζοντος δικαιώματα Συνόδου καὶ λαοῦ, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπικαλεσθῶσι τοιαῦτα.

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπάγει ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπειδὴ ὠρισμένα πρόσωπα ἐξ ἐκάστης ἐπαρχίας διὰ τὴν ἐκλογὴν προσκαλοῦνται, φαίνεται ὅτι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπικρατεῖ καὶ ἐκεῖ καθεστὼς ὡς πρὸς τοῦτο.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης παρατηρεῖ, ὅτι πρὸ τῶν Κανονισμῶν καὶ ἐνταῦθα ὠρισμένα πρόσωπα ἐκ τῶν λογάδων καὶ τῶν ἐσναφίων προσεκαλοῦντο ὡς καὶ ἐκεῖ, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ νόμον.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης: Δὲν κρίνεται καλὸν



νὰ ζητηθῶσι σαφέστεραι ἐπὶ τῶν πρακτικῶν πληροφορίαι εἴτε παρὰ τῶν ὑπογραψάντων αὐτὰ, εἴτε παρὰ μόνων τῶν δύο ἀρχιερέων, ὡς ἀρχηγῶν τῶν δύο μερίδων, γινομένων εἰς αὐτοὺς πρὸς τοῦτο τῶν προσηκουσῶν ἐπιστολῶν ἐξ ἀφορμῆς τῶν γραμμάτων αὐτῶν;

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, φρονεῖ ὅτι τὸ πρῶτον, ἐφ' οὗ δέον νὰ διασκεφθῇ ἡ διαιτησία, εἶναι τὸ ζήτημα, ἂν ἡ ἐν Κύπρῳ ἱερὰ Σύνοδος ὑφίσταται κανονικῶς καὶ ἐπομένως ἂν θὰ τηρηθῶσι τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τῶν ὁποίων τὴν περιφρούρησιν ζητεῖ, καὶ ἀκολουθῶς ὀρισθῇ ὁ τρόπος τῆς διαιτησίας. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ καὶ αὐτοῦ, ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντες λόγοι, ὥστε νὰ μὴ θεωρηθῇ αὕτη κανονικὴ, κοθότι κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας δι' ἐκλογὴν ἐπισκόπου πρέπει νὰ ᾧσι παρόντες τοῦλάχιστον τρεῖς ἐπίσκοποι.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης παρατηρεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ ἱερὰ Σύνοδος δὲν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν, δὲν πρέπει νὰ γένηται σκέψις καὶ ἀπόφασις περὶ κανονικοῦ ἢ μὴ αὐτῆς, διότι θέλει γεννηθῇ ζήτημα.

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπάγει ὅτι ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι τὰ Πατριαρχεῖα ἤθελον ἀποστείλῃ πρόσωπον, ὅπερ νὰ προεδρεύσῃ τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Συνόδου, τοῦτο ἤθελε γένην ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι κανονικῶς κατηρητησμένη καὶ τοῦτο διότι, ὡς προεῖπε, πρόκειται περὶ ἐκλογῆς ἐπισκόπου, εἰς ἣν ἀπαιτοῦνται τοῦλάχιστον τρεῖς ἐπίσκοποι.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐρωτᾷ ἂν δὲν θὰ ᾖ δύσκολος ἡ ἀποστολὴ ἐξάρχου ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων.

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπάγει ὅτι, ὑπαρχουσῶν δυσχερειῶν ἵνα ἐκεῖ γένηται ἡ ἐκλογὴ, ἐπίσης δυσχερὲς φαίνεται ἵνα γένηται ἐκτὸς τῆς Κύπρου, ὅπερ θὰ ᾖτο εὐκόλῳ ἂν ὑπεδείκνυν τοὺς πρὸς ἐκλογὴν ὑποψηφίους.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης: Ἡδύνατο ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐξῆς ἥτοι τὰ Πατριαρχεῖα νὰ ἐκλέξωσι τρεῖς ὑποψηφίους καὶ νὰ προτρέψωσι τοὺς ἐν Κύπρῳ, ἵνα προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐρωτᾷ: ἐὰν δὲν θὰ ἐγεννᾶτο ἡ διαίρεσις καὶ οἱ δύο ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν προκρίτων τῶν ἐπαρχιῶν προέβαινον εἰς τὴν

ἐκλογὴν, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιλέξωσι τι τὰ τρία Πατριαρχεῖα;

Ἡ τε Α. Μακαριότης καὶ ἡ Α. πανοσιολογ. φρονοῦσιν, ὅτι οὐχί.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπάγει: Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαίως καὶ ἐγὼ εἶμι τῆς γνώμης, ὅτι καὶ ἡμεῖς οὐδὲν εἴχομεν εἰπεῖν. Ὡστε καὶ ἤδη, διδομένου ὅτι αἵρεται ἡ διαίρεσις, ἡ ἐκεῖ ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τῶν προκρίτων δύναται τακτικῶς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ κατ' ἐμὴν γνώμην δυνάμεθα νὰ διαχαράξωμεν ὡς ἐξῆς τὴν πορείαν ἡμῶν, προβαίνοντες κλιμακῶδως, ἥτοι α') ν' ἀποταθῶμεν εἰς τοὺς μητροπολίτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δύο κομμάτων, καὶ συμβουλευσώμεν αὐτοὺς πατρικῶς, ἵνα συνέλθωσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἐκλέξωσιν ὃν ἂν ἐγκρίνωσι β') ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ μέτρου τούτου ἐκλέξωμεν ἡμεῖς καὶ ὑποδείξωμεν αὐτοῖς τρεῖς ὑποψηφίους καταλλήλους κληρικοὺς, ἐξαιρέσει τῶν εἰρημένων δύο μητροπολιτῶν, λαμβανομένους δὲ ἡ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου ἢ ἔξωθεν, ἢ ἐκεῖθεν τε καὶ ἔξωθεν, καὶ νὰ προτρέψωμεν αὐτοὺς, ὅπως ἐξ αὐτῶν ἐκλέξωσιν ὃν ἂν ἐγκρίνωσιν.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐνταῦθα ἐρωτᾷ ἂν ἡ μερὶς τοῦ ἀγίου Κυρηνείας θὰ δεχθῇ τὴν πρώτην γεννησομένην σύστασιν, καθότι ὑπάρχει τὸ ζήτημα τῶν ἐξελεγχέων τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Καλὸν εἶναι νὰ παραδράμωμεν τὸ σημεῖον τῶν ἐξελεγχέων, νὰ γένηται δὲ ἡ προτροπὴ, ἵνα συνενωθῶσι καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀμφότεραι αἱ μερίδες ὡς εἶναι κατηρητισμέναι. Τούτου μὴ ἐπιτυγχανομένου, νὰ προβῶμεν, ὡς εἶπον, εἰς τὸ δεύτερον μέτρον γ') ἂν καὶ εἰς τοῦτο δὲν συμφωνήσωσι, τότε ἡμεῖς ἐνταῦθα προβαίνομεν καὶ ἐκλέγομεν ἐκ τῶν τριῶν ὑποδειχθησομένων ὑποψηφίων τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, φρονῶ, θὰ διευκολύνωμεν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ὑποδεικνύοντες ὡς συμβουλὰς, ὡς εἰσηγήσεις, τρία σημεῖα καὶ ἀφίνοντες αὐτὰ εἰς τὴν κρίσιν, ἐπιδοκιμασίαν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ἐκλεγσόμενα ὡς ὑποψήφιοι θὰ ᾧσι καὶ κατάλληλα καὶ γνωστὰ αὐτοῖς.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐπάγει, ὅτι ἡ πρώτη



σύστασις θὰ διευκολύνῃ τὴν δευτέραν, καὶ ταύτης μὴ πραγματοποιουμένης, θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τρίτου μέτρου,

Ἡ Α. πανοσιολογ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας λέγει ὅτι, ἕως οὗ ληφθῇ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ πρώτου σημείου βεβαίως θ' ἀναμείνωμεν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης λέγει, ὅτι θὰ συστηθῇ αὐτοῖς, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν, τούτου δὲ μὴ κατορθουμένου, θ' ἀνενεχθῶσιν ἡμῖν ἐρωτᾷ δὲ τὸν ἐπίτροπον τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἂν παραδεχόμενος τ' ἀνωτέρω φρονῇ ὅτι θὰ ἔχῃ ἡ οὐ ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τῆς Α. Μακαριότητος.

Ἡ Α. πανοσιολογ. ἀπαντῶσα λέγει, ὅτι προκειμένου ν' ἀπαντήσῃ εἰς γράμματα τῆς Α. Μακαριότητος, ἂν ἐγκριθῇ, νὰ σημειώσῃ περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. προτεινομένης πορείας πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἂν ἔχῃ τὴν ἀδειαν αὐτῆς νὰ συγκατατεθῇ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Καθῆκον τῆς ὑμετ. πανοσιολογιότητος εἶναι νὰ γράψῃ τῇ Α. Μακαριότητι καὶ ν' ἀνακοινώσῃται αὐτῇ τὰ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, ἀλλ' εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον δὲν δυνάμεθα ν' ἀναμείνωμεν.

Ἡ Α. πανοσιολογιότης: Νομίζω ὅτι ἡ Α. Μ. οὐδὲν θὰ ἔχῃ νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον, καθότι εἶναι μία κατὰ Θεὸν σύστασις εἰς εἰρήνευσιν καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἐκλογὴν ὁμόφωνον.

Οὕτω δὲ ἐγκρίνεται, ἵνα γένηται τοῖς μητροπολίταις Κιτίου καὶ Κυρηναίας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα: «Τελεσθείσης σήμερον πρώτης συνεδρίας ἡμῶν, ἐνεκρίθησαν τάδε: Προσκαλοῦμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ ὑμῶν, νὰ συνέλθῃτε ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέραι αἱ μερίδες ὡς εἴσθε συγκεκροτημένοι, καὶ νὰ προβῇτε δυνάμει τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἣν ἀπευχόμεθα, ἀνενεχθῆτε πρὸς ἡμᾶς. Ἐχετε καὶ ἐπιστολήν». Συνάμα δὲ ἐγκρίνεται, ἵνα γένηται καὶ ἀνάλογος πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς μητροπολίτας ἐπιστολή.

Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

## Δευτέρα συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου

Ἱατριαρχικῆς διαιτησίας

τῇ 9 ἰανουαρίου 1902, τετάρτη.

Σήμερα, τῇ 9 ἰανουαρίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριαρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ καὶ τῆς Α. πανοσιολογιότητος τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγορά, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, 27 νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους.

Εἶτα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνακοινώσας, ὅτι μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη συνεδριάσει ἀποφασισθέντων τηλεγραφήματος καὶ ἐπιστολῆς τῆς διαιτησίας, ἐλήφθησαν ἐκείθεν δύο τηλεγραφήματα καὶ δύο γράμματα, ἀναγινώσκονται ταῦτα, ἥτοι:

Τηλεγράφημα τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 7471 καὶ χρονολ. 28 νοεμβρίου π. ἔ. ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Εὐσεβάστως ἀνέγνωμεν τηλεγράφημα ἀγιωτάτης διαιτησίας ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἀναμένομεν τὴν διαφωτιστικὴν ἐπιστολήν».

Ἔτερον τηλεγράφημα τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 7950 καὶ χρονολογ. 17 δεκεμβρίου π. ἔ. ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Πανσεβάστως ἀνέγνωμεν ἐπιστολήν ἀγιωτάτης διαιτησίας ἀπουσιάζοντα πρωτευούσης ἁγίου Κιτίου προσεκάλεσα ἔλθῃ διὰ περαιτέρω».

Γράμμα τοῦ μητροπολίτου Κιτίου Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 82 καὶ χρονολ. 18 δεκεμβρίου π. ἔ. δι' οὗ παραπονούμενος ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῆς ἐπιστολῆς τῆς πατριαρχικῆς διαιτησίας, καὶ τῇ κατὰ τὸ δοκοῦν ἐρμηνείᾳ αὐτῆς, καθ' ἣν ἡ ἐπιστολὴ ἐννοεῖ ἵνα διεκπεραιωθῇ ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Συνόδου, ἀναγνωρισθῇ δὲ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἐπὶ τούτῳ ἐργασία, ἐνῶ κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἐννοεῖ νὰ παροραθῶσι πάντα τὰ κατὰ τῶν ἐκλογῶν λεχθέντα καὶ νὰ θεωρηθῶσιν αὐταὶ ὡς νομίμως διεξαχθεῖσαι, αἰτεῖται ἵνα παρασχεθῶσιν ἐπὶ τούτῳ διασαφήσεις.



Μητροπολίτου Κυρηναίας Κυρίλλου ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 82 καὶ χρονολ. 22 δεκεμβρίου π. ἔ. δ' οὐ ἐκτιθεῖς καὶ οὗτος τὴν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ μητροπολίτου Κιτίου δοθεῖσαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς διαιτησίας ὡς ἄνω ἐρμηνείαν, καὶ ἐπάγων ὅτι ἀνάγκη ἵνα γένωνται αἱ ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν, καθότι ἐνῶ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐγκυκλίον ἔδει νὰ ἐκλεγῶσιν ἐξήκοντα ἀντιπρόσωποι, οἱ ἐκλεγέντες εἶναι περὶ τοὺς ἑκατὸν εἴκοσιν, αἰτεῖται ἵνα δοθῇ σαφεστέρα ἐξήγησις τῶν σχετικῶν μερῶν τῆς ἐν λόγῳ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων τούτων προσάγεται καὶ ἀναγινώσκεται καὶ ἡ εἰρημένη ὑπὸ χρονολογ. 25 ἰουλίου 1900 ἐγκύκλιος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Σκέψεως δὲ γενομένης ἐνεκρίθη, προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἵνα γένηται τοῖς μητροπολίταις Κιτίου καὶ Κυρηναίας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

« Συνεδριάσαντες σήμερον ἀπεφασίσαμεν: ἀποδοκιμάζεται δημοσίευσις, σχολίασις ἐπὶ στολῆς πρὸ συναντήσεως καὶ συσκέψεως ὑμῶν. Ἐκ τῶν ἐκλεγέντων συνῶδὰ ἐγκυκλίῳ οἱ ἔχοντες πλειονοψηφίαν ἐξήκοντα ἐκλογεῖς μετὰ τῆς Συνόδου ἀπάσης δίχα ἐτέρας πράξεως ἐξελεγκτικῆς προβῆτε εἰς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου ἄλλως, προνοήσομεν ἡμεῖς. Ἐνεργήσατε καὶ ἀπαντήσατε ταχέως». Συνάμα δ' ἐνεκρίθη ἵνα καὶ δι' ἐπιστολῆς διακοινωθῇ αὐτοῖς ἡ ἀπόφασις αὕτη. Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

**Τρίτη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου  
πατριαρχικῆς διαιτησίας  
τῇ 25 ἰανουαρίου 1902, παρασκευῇ.**

Σήμερον, τῇ 25 ἰανουαρίου 1902, παρόντων τῆς Α. Π. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ καὶ τῆς Α. πανοσιολογιότητος τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγοῶ, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν

πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 9 ἰανουαρίου.

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπεν: «Εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν συνεδρίασιν, μακαριώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφε καὶ πανοσιολογιώτατε ἄγιε ἀρχιμανδρίτα καὶ υἱὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὲ, διεχαράξαμεν μετὰ συζήτησιν σχέδιον τῆς ἐνεργείας ἡμῶν, γενόμενον κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτόν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμῶν συνεδριάσει ἐξηκολούθησαμεν τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου σημείου τοῦ διαχαρχθέντος σχεδίου, δόντες τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις. Ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἐκεῖθεν ἐλθόντων τηλεγραφημάτων φαίνεται, καὶ κατόπιν τούτων δὲν ἐπῆλθε συνεννόησις μετὰ τῶν δύο μερίδων καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνη τι, ἂν μὴ ἀποφασίσωμεν ὀριστικόν τι πρὸς ἡσυχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς μεγαλονήσου Κύπρου». Ἐπὶ τούτοις ἀναγινώσκονται τὰ τηλεγραφήματα:

1) τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 382 καὶ χρονολ. 17 ἰανουαρίου, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Συνητηθήμεν ἀγίῳ Κιτίου ἀγόνως δυστυχῶς, ἐξηγοῦντι πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν ὡς συνιστῶσαν ἀνεξελέγκτως συγκροτηθῆναι ἐκλογικὴν συνέλευσιν ἐκ πλειονότητος φίλων τοῦ ἐξήγησις ἀσυμβίβαστος. Λεπτομέρειαι ταχυδρομικῶς».

2) τοῦ μητροπολίτου Κιτίου Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 487 καὶ χρονολ. 19 ἰανουαρίου, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Συνελθόντες διεφωνήσαμεν ἐρμηνείαν ἐπιστολῆς, Κυρηναίας ἐρμηνεύοντος ὡς προέγραψα ὑμῖν. Καθέκαστα ταχυδρομικῶς».

3) τοῦ μητροπολίτου Κιτίου Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 487 καὶ χρονολ. 22 ἰανουαρίου, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Συμμορφοῦμαι τηλεγραφήματι ληφθέντι σήμερον ταχυδρομικῶς. Κυρηναίας ἐπιμένει ἀπαιτῶν ἐξελέγξεις ἐνστάσεων παρεξηγῶν γράμμα καὶ τηλεγράφημα. Τί πράξω»;

4) τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας ὑπ' ἀρ. πρωτ. 504 καὶ χρονολ. 23 ἰανουαρίου, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Τηλεγράφημα, ἐπιστολαὶ Διαιτησίας ἐλήφθησαν. Πειθόμενος ἀποφάσει διαιτησίας ὅπως εὔρεθῶσιν ἐξήκοντα πλειονοψηφούντες συνῶδὰ ἐγκυκλίῳ, προσεκάλεσα Κιτίου Σύνοδον συνεργασθῶμεν πρὸς τοῦτο. Κιτίου ἀρνείται μὴ παραδεχόμενος ἐγκυκλίῳ οὐσιώδεις



ρητὰς διατάξεις· οὕτω συνεργασία ἀτελεσφόρητος», καὶ

5) τηλεγράφημα ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 599 καὶ χρονολ. 23 ἰανουαρίου, φέρον πέντε ὑπογραφὰς καὶ ἔχον ἐπὶ λέξει ᾧδε: «Πληρεξούσιοι 47 κυρηναϊκῶν γενικῶν ἀντιπροσώπων εὐσεβάστως ὑποβάλλομεν: λαὸς Κύπρου ἔστερξε διαιτησίαν, πεποιθῶς ἀπόφασις ἐπιφέρει πραγματικὴν εἰρήνευσιν, ἀναδεικνύουσα πρωθιεράρχην συγκεντροῦντα ἀναγκαίᾳ περιστάσει χριστιανικὰς ἀρετὰς· ἀντικανονικὴ ἀνάδειξις προσώπου σκανδαλωδῶς συνεργαζομένου μετὰ μελῶν σκοτίου Ἑταιρίας διασαλεύσει ἐκ βάθρων Ἐκκλησίαν Κύπρου, δημιουργήσει σκάνδαλα, ἔξει ὀλεθρίους συνεπείας· λαὸς ἀποκρούει αὐτὴν πάσῃ θυσίᾳ».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν ἡ Α. Θ. Π. ἐπήγαγεν: Ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων τελεγραφήματων ἐξάγεται ὅτι ὁ σκοπὸς, δι' ὃν μέχρι τοῦδε εἰργάσθημεν, ἵνα συνάψωμεν τὰ διεστῶτα, δυστυχῶς ἀπέτυχε καὶ ἀδύνατον φαίνεται ἵνα αὐτοὶ ἐκεῖ συνεννοηθῶσι πρὸς ἐκλογὴν. Ἐπὶ τοῦτοιοις δὲ ἡμερὶς τοῦ ἁγίου Κυρηνείας διατυποῦ κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἁγίου Κιτίου ὡς μασόνου καὶ δηλοῖ ὅτι ἀδύνατον νὰ δεχθῇ αὐτὸν ὁ τόπος καὶ ὅτι πάσῃ θυσίᾳ θέλει ἀποκρούσει τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ. Ἡ προβαλλομένη κατηγορία καθίστησι τὸν ἅγιον Κιτίου τρόπον τινὰ ἐν ἀπεργίᾳ ἄνευ συνοδικῆς τῆς κατηγορίας ἐξετάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν. Ἐπειδὴ ἡ κατηγορία εἶναι βαρεῖα, δύναται δὲ ν' ἀπαλλαγῇ αὐτῆς μόνον ὑπὸ Συνόδου, διὰ ταῦτα καλὸν κρίνω νὰ ἐξαίρεθῇ ἡ Α. Πανιερότης, νὰ ἐξαίρεθῇ δὲ συνάμα καὶ ὁ ἅγιος Κυρηνείας, καὶ νὰ προταθῶσιν ὑφ' ἡμῶν τρεῖς ὑποψήφιοι, ἔχοντες τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν θέσιν προσόντα, καὶ νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἔχοντες πρὸς τοῦτο δικαίωμα μέλη τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Συνόδου νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ὑπ' αὐτῶν. Ἐὰν καὶ τοῦτο τὸ μέτρον δὲν ἐπιτύχῃ, τότε ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐνεργήσωμεν ἐνταῦθα κατὰ νόμον τὴν ἐκλογὴν. Αὕτη εἶναι ἡ ταπεινὴ μου γνώμη, οὕσα συνέχεια τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ἐνεργείας· ἄλλην δὲ διέξοδον ἐκτὸς αὐτῆς δὲν βλέπω. Ἡ Α. πανοσιολογιότης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἶπέ μοι ὅτι ἡ Α. Μακαριότης ὁ πατριάρχης

Ἀλεξανδρείας θεωρεῖ ἤδη κατάλληλον τὸν καιρὸν πρὸς ἀποστολὴν ἐπιτοπίως ἐξάρχου. Ἀλλ' ἐπὶ τούτου παρατηρῶ, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἐγένετο πρὸ τῆς ἐκλογῆς μου, ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη, χαρακτηρίσασα αὐτὴν ὡς ἐπέμβασιν, καὶ οὕτω ἐματαιώθη ἡ ἀπόφασις. Ἐγένετο δὲ ἀσπαστὸν τὸ συνεπείᾳ ὅλως ἰδιαιτέρας μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας συνεννοήσεώς μου τεθὲν εἰς ἐνεργειαν γνωστὸν μέτρον, οὗτινος ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ διαιτητικὴ εἰς ἡμᾶς ἀνάθεσις τῆς διαφορᾶς, ἐφ' ᾗ καὶ συνήλθομεν. Ἡ ἀνατεθεῖσα ἐντολὴ εἶχε περιορισμούς τινας, ἥτοι ἐζήτην τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας. Οἱ περιορισμοὶ οὗτοι διετηρήθησαν ὑφ' ἡμῶν καὶ διατηροῦνται κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον στάδιον τῆς ἐνεργείας ἡμῶν. Ἀν ὅμως, ὡς ἀπέτυχεν τὸ πρῶτον, ἀποτύχῃ καὶ τὸ δεύτερον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατ' ἀνάγκην θὰ γείνη ἐνταῦθα ἡ ἐκλογή.

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων: Συμφωνῶ μετὰ τῆς Ἱμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος, ὅτι δὲν κατωρθώθη συνεννόησις μετὰ τῶν δύο μερίδων καὶ ὅτι ἐματαιώθησαν τὰ μέχρι τοῦδε ὑφ' ἡμῶν γενόμενα καὶ ὅτι συνεπῶς δέον νὰ προτείνωμεν ἐντεῦθεν τρεῖς ὑποψηφίους· ἴσως ἡ πρότασις τῶν ὑποψηφίων ἄρῃ τὴν διαίρεσιν καὶ προβῶσι κατ' εὐχὴν εἰς ἐκλογὴν. Ἐὰν δὲ δὲν στέρξωσι τότε σκεπτόμεθα.

Ἡ Α. πανοσιολογιότης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐρωτᾷ ἂν θὰ ἐγκρίνῃ ἡ διαιτησία νὰ προβῇ εἰς ἀπόφασιν πρὶν ἢ φθάσωσι καὶ τὰ ταχυδρομικῶς ἐκ Κύπρου ἀποστελλόμενα σχετικὰ γράμματα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Νομίζω ὅτι ἀρκούντως ἔχομεν διαφωτισθῇ περὶ τῆς ὑπαρχούσης ἐκεῖ μετὰ τῶν κομμάτων διαστάσεως. Τὰ ἐλευσόμενα γράμματα οὐδὲν ἕτερον ἢ πλατύτερον θὰ ἐκθέσωσι τὴν ὑπάρχουσαν διαφωνίαν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἑκάτερα μερὶς ἐμμένει εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ μέσον συμφωνίας δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει. Ἡμῖν τῆς γνώμης τῆς Α. Πανοσιολογιότητος, ἀλλὰ τὸ χθὲς ληφθὲν τηλεγράφημα, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι πάσῃ θυσίᾳ θὰ ἀποκρούσωσι τὴν ἐκλογὴν



τοῦ ἁγίου Κιτίου, ὡς συνεργαζομένου μετὰ σκοτίου Ἑταιρίας, ἔπεισέ με περὶ τοῦ ἐναντίου. Δυνάμεθα ν' ἀναμείνωμεν ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἡμέρας, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ἡ Α. πανοσιολογίτης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας: Βεβαίως ἡ διατυπωμένη κατηγορία κατὰ τοῦ ἁγίου Κιτίου εἶναι σοβαρά, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, μὴ ἐβεβαιώθη αὕτη; δεύτερον δὲ μὴ πρέπη ἀπολύτως νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ νὰ ἐξαίρεσωμεν τὴν Α. πανιερότητα, θεωροῦντες τρόπον τινὰ αὐτὴν ὑπόδικον; Τὸ τοιοῦτον ἡδύνατο νὰ γείνη ἂν προηγείτο διαδικασία, ἄλλως θὰ ἤθελε θεωρηθῇ, ὅτι παραδεχόμεθα ἀνεπιφυλάκτως τὴν κατηγορίαν ὡς ἀληθῆ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Δὲν εἶπον, νομίζω, θὰ θεωρήσωμεν τὰ ἐκείθεν κατὰ τῆς Α. πανιερότητος ὡς αὐθεντικά. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἔργον ἱερᾶς Συνόδου. Ἀλλὰ νὰ συγκροτηθῇ ἐν Κύπρῳ ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐνώπιον αὐτῆς νὰ ὑποβληθῇ ἡ κατηγορία πρὸς ἐξέτασιν καὶ συνεπῶς πρὸς καταδίκην ἢ ἀθώωσιν τοῦ ἁγίου Κιτίου, τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον, καὶ οὔτε ἔχομεν ἐντολὴν πρὸς τοῦτο, οὔτε δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τοιαύτην τινὰ ἐνέργειαν. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀπηγγέλτο ἕκαστος τῶν τριῶν πατριαρχικῶν θρόνων ν' ἀποστείλῃ τοῦλάχιστον ἀνὰ τρεῖς ἁρχιερεῖς εἰς Κύπρον πρὸς συγκρότησιν Συνόδου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ μὲν ἅγιος Κυρηναίας νὰ προσκληθῇ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν κατηγορίαν, ὁ δὲ ἅγιος Κιτίου ν' ἀπολογηθῇ. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐνέργειᾳ πολλαὶ δυσχέρειαι καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα ν' ἀποβλέψωμεν εἰς διαδικασίαν.

Ἐξ ἄλλου, πολὺ μέρος τοῦ ἐκεῖ λαοῦ ἀποκρούει τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἁγίου Κιτίου, καὶ ἡ ἐπιτόπιος δὲ Κυβέρνησις δὲν θέλει τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ἥτις γινομένη ἤθελε θεωρηθῇ τραῦμα κατ' αὐτῆς, διότι χαρακτηρίζει τὸν ἅγιον Κιτίου ὡς ὀχλαγωγὸν καὶ λέγει ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτοῦ πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἐπομένως, ἔχομεν δύο σπουδαῖα σημεία, δι' ἃ ἀνάγκη ἵνα μείνῃ κατὰ μέρος ἡ Α. πανιερότης. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ἅγιος Κυρηναίας εἶναι ἀρχηγὸς τῆς ἄλλης μερίδος, ἐξαιροῦμεν

καὶ τοῦτον, καὶ ταῦτα πάντα διότι δὲν κατωρθώθη αὐτοῖς νὰ συνέλθωσι καὶ συνεννοηθέντες προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν. Ἡ τοιαύτη πράξις ἡμῶν δὲν δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ πολὺ σύμφωνος πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἀλλ' οἱ ὑπάρχοντες λόγοι φρονῶ ὅτι εἶναι ἀποχρῶντες ἵνα παρακάμψωμεν ἀμφοτέρους πρὸς ἀποφυγὴν διαδικασίας.

Ἡ Α. πανοσιολογίτης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας: Δὲν εἶναι καλλίτερον ὅλως νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τῆς διαιτησίας ἡ κατηγορία, ἵνα μὴ ἡ Α. πανιερότης τεθῇ ἐν ἀπεργίᾳ;

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντες λόγοι, δικαιολογοῦντες τὴν ἐξαίρεσιν ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη χηρεύει ὁ ἀρχιεπισκοπικὸς θρόνος, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο διαρκῶς διχονοοῦσι καὶ οὔτε μόνοι ἡδυνήθησαν νὰ συνεννοηθῶσιν, οὔτε διὰ τῶν γενομένων αὐτοῖς κατ' ἐπανάληψιν προτροπῶν καὶ συστάσεων. Ἐνεκα τοῦτου ἀναγκάζομεθα νὰ παρακάμψωμεν ἀμφοτέρους τοὺς κομματάρχας, χωρὶς νὰ θεωρήσωμεν αὐτοὺς ὑποδίκους, διότι καὶ ἄλλως, οἷοσδήποτε τῶν δύο ἤθελε τυχὸν ἐκλεγῇ, ἡ γεννηθεῖσα ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν διαίρεσις ἤθελε διαιωνισθῇ. Ὡστε κυρίως ἡ κατὰ τοῦ ἁγίου Κιτίου κατηγορία μένει ἐν ἡμῖν πρὸς διαφώτισιν ἡμῶν. Ἀπλῶς δὲ ἐξαιροῦντες αὐτοὺς διὰ λόγους κομματικούς, ὑποδεικνύομεν αὐτοῖς ἄλλους τρεῖς ἔξωθεν ὑποψηφίους.

Ἡ Α. πανοσιολογίτης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας: Ἐπομένως τοῦτο νὰ λεχθῇ, ὅτι διὰ λόγους κομματικούς ἐξαιροῦνται.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης: Φρονῶ ἐπίσης ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τοῦ ἁγίου Κιτίου κατηγορίαν. Οἱ λόγοι οἱ δικαιολογοῦντες ἡμᾶς εἶναι, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν δύο ἁρχιερέων διηρέθησαν ἐν Κύπρῳ εἰς δύο ἀντίπαλα καὶ ἀδιάλλακτα στρατόπεδα, διὰ τοῦτο πρὸς εἰρήνευσιν προτείνομεν τρεῖς ὑποψηφίους, ἵνα ἐξ αὐτῶν ἐκλέξωσιν. Ἴνα μὴ μάλιστα νομισθῇ, ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ κατὰ τοῦ ἁγίου Κιτίου τηλεγραφήματος γίνεται ἡ ἐξαίρεσις, δυνάμεθα, φρονῶ, νὰ τηλεγραφήσωμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατηγορίαν, πρὸς ἥσυχίαν τῆς Α. πανιερότητος.

Ἡ Α. πανοσιολογίτης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πα-



τριάρχου Ἀλεξανδρείας: Ἀληθῶς ὁ εἰς Κύπρον ἀποσταλεὶς κατῴρθωσε τι, ἀλλ' ἐν μέρει. Ἄς μοι ἐπιτραπῇ δὲ νὰ δηλώσω, ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐν τῷ σημείῳ τῆς διαιτησίας συμφωνία κατωρθώθη χάριν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος. Οἱ ἐν Κύπρῳ δηλ. βλέποντες, ὅτι σύμπαν τὸ ἡμέτερον Γένος ἔμεινε κατηνυχαριστημένον ἐκ τῆς ἐκλογῆς Αὐτῆς καὶ ἀναμένει παρ' Αὐτῆς ἀγαθὰ, ἠθέλησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν εὐχαρίστησιν αὐτῶν, ὑπέκουντες εἰς τὰς συστάσεις τοῦ ἀντιπροσώπου Αὐτῆς. Καὶ οὕτως ἐπετεύχθη μὲν ἡ διαιτησία, ἀλλὰ συνώδευσαν αὐτὴν με τοιούτους ὅρους, ὥστε εἶναι ζήτημα ἂν δύναται, φυλαττομένων αὐτῶν, νὰ κατορθωθῇ τι. Ἐπειδὴ δὲ ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἐγένετο παρατήρησις πῶς δύναται ὑπὸ τοὺς εἰρημένους ὅρους νὰ ἐργασθῇ ἡ διαιτησία, φαίνεται ὅτι αὕτη ἀπεδέχθη αὐτοὺς. Διὰ τοῦτο, ὅτε πρό τινος ἐγράφη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι πρέπει νὰ ἐκλεγῇ τρίτον πρόσωπον, ἵνα ἐπέλθῃ ἐκεῖ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία, ἀμφότεραι αἱ μερίδες ἐταράχθησαν. Ἐδειξε δέ μοι ὁ καθηγητὴς ἱεροδιάκονος Δημήτριος Γεωργιάδης ἐφημερίδας ἐκ Κύπρου καὶ γράμμα φίλου τινος αὐτοῦ, δι' ὧν ἐκφράζεται ἀπορία ἐπὶ τοῖς δημοσιευθεῖσι περὶ ἐκλογῆς τρίτου. Ἐπειδὴ δὲ βεβαίως σκοπὸς τῆς διαιτησίας εἶναι νὰ ἐπενέγκῃ τὴν εἰρήνην, δυνάμεθα νὰ ὤμεν ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος προτεινόμενον μέτρον θὰ εἰρηνεύσει τὰ πράγματα; Αἱ δύο μερίδες φαίνονται ζηλοτύπως ἐχόμεναι τῶν δικαίων αὐτῶν καὶ τῶν τεθέντων ὅρων καὶ ἐννοοῦσιν ἵνα ἡ ἐκλογὴ γένηται ἐκεῖ. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἄρά γε καὶ φόβος μὴ τὰ δύο κόμματα συνενωθῶσιν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ ἀποκρούσωσι τὴν ἐκλογὴν; ὁπότε βεβαίως θὰ εὐρεθῇ ἡ Ἑκκλησία ἀπέναντι φοβεροῦ χάους, τὸ ὁποῖον πῶς θὰ ἦτο δυνατόν ἵνα διαρρυθμισθῇ. Πολὺ φοβοῦμαι μὴ συμβῇ τοιοῦτόν τι. Ὁμολογουμένως οἱ ἐκεῖ δύο ἀρχιερεῖς εἶναι κομματάρχαι· ἀλλὰ μήπως εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἐντεῦθεν ὑποδειχθησόμενοι ὑποψήφιοι θέλουσι γείνην δεκτοί;

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης: Διὰ τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς διαιτησίας διαφυλάττονται τὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τῆς ὑποδείξεως ὑποψηφίων δὲν παραβλάπτονται ταῦτα, διότι θὰ ὑποδειχθῶσιν ὑπο-

ψήφιοι ἔχοντες δικαιώματα ἐκλεξίμου, ἡ ἐκλογὴ δὲ θὰ γένηται ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖ, φυλαττομένων καὶ ἐν τούτῳ τῶν δικαιωμάτων κλήρου καὶ λαοῦ. Ἄν ἀμφότεραι αἱ μερίδες δεχθῶσι, τὸ ζήτημα λύεται, εἰ δ' ἄλλως σκεπτόμεθα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Νομίζω ὅτι ἐθέσαμεν ἀρχὴν καὶ ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν αὐτήν. Τὰ ἤδη λεγόμενα ὑπὸ τῆς Α. πανοσιολογιότητος λέγονται κατόπιν ἐορτῆς· ἀλλ' εἶναι καὶ ἀνίσχυρα, καθότι ὁ μὲν ἱεροδιάκονος Δ. Γεωργιάδης κατὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ διεβεβαίωσεν ἡμᾶς, ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Κυρηναῖος καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἁγίου Κιτίου καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ ἐδήλωσαν, ὅτι ἂν μὴ ἐκλεγῇ τρίτος, ἀδύνατον ἵνα διευθετηθῶσι τὰ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. Προχθὲς δὲ ὁ ἐκ τῶν διερμηνέων τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας Γ. Λαγουδάκης ἀνέγνω μοι δύο διακοινώσεις τοῦ ἐν Λάρνακι προξένου τῆς Ἑλλάδος, συνιστῶντος ἵνα σπεύσωμεν νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας καὶ ἐνεργήσωμεν τὴν ἀποστολὴν τρίτου, δηλοῦντος δὲ συνάμα ὅτι σοφὰ μὲν τὰ ὑπὸ τῆς διαιτησίας ληφθέντα μέτρα, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ τελεσφορήσωσιν. Ὡστε ἔχομεν πολλὰ διδόμενα, ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τρίτου εἶναι ἡ μία μερίς, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦδε δηλοῖ ὅτι ἀπολύτως ἀδύνατον ἵνα δεχθῇ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἁγίου Κιτίου καὶ ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ, ἔχομεν δὲ καὶ τὸ φρόνημα τῆς ἄλλης μερίδος, τῆς τοῦ ἁγίου Κιτίου, καθ' ἃ ὁ ἀπεσταλμένος ἡμῶν ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν θ' ἀποκρουσθῶσιν οἱ ὑποδειχθησόμενοι ὑποψήφιοι. Ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλα ἰσχυρότατα ἐπιχειρήματα πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν. Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθέντων διεφυλάξαμεν τὰ δικαιώματα κλήρου καὶ λαοῦ, προσεκαλέσαμεν αὐτοὺς ἐπανειλημμένως καὶ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν φορὰν νὰ συνέλθωσι καὶ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν. Δὲν συνεννοήθησαν. Εἶναι ὀρθὸν ν' ἀφήσωμεν νὰ μένῃ ἅλυντον αἰωνίως τὸ ζήτημα; Ἀλλὰ καὶ ἤδη, προτεινόμενων ὑφ' ἡμῶν τριῶν ὑποψηφίων, ἂν ἐκεῖ συνεννοηθέντες συνέλθωσι καὶ ἐν ὁμοφωνίᾳ ἐκλέξωσιν ἓνα ἐξ αὐτῶν, μὴ ἔχομεν τι νὰ παρατηρήσωμεν; Βεβαίως οὐχί. Ἐπίσης δὲ καὶ ἂν ἐκλέξωσιν αὐτοὶ ἓνα ἐκ τῶν ὑποδειχθησομένων τριῶν ὑποψηφίων. Ἐὰν ὁμως μήτε τὸ ἐν, μήτε τὸ ἄλλο γείνη, πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὰ πράγ-



ματα ἐν τοιαύτῃ καταστάσει; Φρονῶ ὅτι, βεβαίως οὐχί, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πάντα ἐξηντλήθησαν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς ἐκλογὴν ἐνταῦθα. Εἵμεθα δὲ οὕτω ἀπέναντι ὅλου τοῦ κόσμου δεδικαιολογημένοι διὰ τὴν γεννησομένην, ὡς εἴρηται, κλιμακῆδόν καὶ μετὰ περισκέψεως ἐνέργειαν.

Ἐπὶ τούτοις, μετὰ τινα ἔτι συζήτησιν, γενόμενης δεκτῆς τῆς προτάσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, Αὕτη ἐπήγαγεν, ὅτι σκεψαμένη ἐθεώρησεν ὡς καταλλήλους ὑποψηφίους τὸν ἀρχιμ. Γρηγόριον Κωνσταντινίδην, Μ. ἱεροκέρυκα τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τὸν μητροπολίτην Μελενίκου Ἰωακείμ, οἵτινες καὶ προταθέντες ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ὑπεστηρίχθησαν, μένει δὲ ὁ τρίτος, ἵνα προταθῇ ὑπὸ τῆς Ἱ. Μ. Μακαριότητος. Τῆς δὲ Α. Μακαριότητος προτεινάσης τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως Μελέτιον, ἐνεκρίθη ἵνα διαβιβασθῇ τοῖς μητροπολίταις Κιτίου καὶ Κυρηνείας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Θλίψιν καιρίαν ἡσθάθημεν μαθόντες ἀτελεύτητον θλιβεράν διαφωνίαν ἐπὶ ζητήματι ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου. Δι' ὃ δικαιώματι διαιτητικῷ, ἀφοῦ ἕνεκα τῶν κομματικῶν λόγων ἐξαιρεθῆτε ἀμφοτέροι ὑμεῖς τῆς ὑποψηφιότητος, προτείνομεν τρεῖς ὑποψηφίους, τὸν μητροπολίτην Μελενίκου Ἰωακείμ, ἐπιστήμονα, ἀγγλομαθῆ χιόν, τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κυριακουπόλεως Μελέτιον, κύπριον, τὸν ἀρχιμ. Γρηγόριον Κωνσταντινίδην, Μέγαν ἱεροκέρυκα Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ, σεβάσμιον, ἐπιστήμονα, γερμανομαθῆ, θρᾶκα. Ἐκ τούτων προσκαλεῖσθε νὰ ἐκλέξητε κατὰ τὰς αὐτόθι κανονικὰς νομίμους συνηθείας τὸν ἕνα τῇ χάριτι τοῦ παναγίου Πνεύματος. Ἐν περιπτώσει ὁδυνηρᾶς ἀποτυχίας γενήσεται ἐνταῦθα ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς τῶν τριῶν».

Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

**Τετάρτη συνεδρίασις τῆς [περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου πατριαρχικῆς διαιτησίας, τῇ 11 φεβρουαρίου 1902, δευτέρα.**

Σήμερον, τῇ 11 φεβρουαρίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-

τριάρχου κυρίου Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ καὶ τῆς Α. πανοσιολογιότητος τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγοῤ, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 25 ἰανουαρίου.

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπήγαγε: Μετὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἡμῶν καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξύ γενόμενα δύο κοινὰ τηλεγραφήματα ἡμῶν πρὸς τοὺς μητροπολίτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας, τὰ ἀποσταλέντα τῇ 27 καὶ 31 ἰανουαρίου, συνεπεία ἐκεῖθεν τηλεγραφημάτων, δι' ὧν ἐδηλοῦμεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας εἶναι ἀνέκκλητος καὶ συνεβουλευόμεν τὰ προσήκοντα πρὸς εἰρηνικὴν συνεργασίαν, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ἀλλεπάλληλα ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα, δι' ὧν ἐξεδηλοῦτο πόθος, ἵνα ἐνταῦθα γένηται ἡ ἐκλογὴ, ἔνθεν μὲν ἐφρόνουν ὅτι ἔδει ἵνα προβῶμεν εἰς αὐτήν, ἔνθεν δὲ ὅτι ἔδει νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν, διότι καὶ προηγουμένως ἐξεφράσθη τοιαύτη γνώμη. Ἐφ' ἧ καὶ ἔγραψα τῷ φίλῳ μου κ. Εὐσταθίῳ Εὐγενίδῃ, παρακαλῶν ἵνα ποιήσῃται ἐπὶ τούτῳ τὸν προσήκοντα λόγον τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἀγγλίας καὶ μοι ἀπαντήσῃ. Ὁ κ. Εὐγενίδης ἐπὶ δύο, τρεῖς ἡμέρας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὴν Α. ἐξοχότητα, εἶδε δὲ αὐτὴν τὴν παρελθούσαν δευτέραν. Ὁ πρεσβευτὴς ἐζήτησεν ἀναβολὴν ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἀρμοστοῦ. Τὴν τοιαύτην ἀπάντησιν τοῦ κ. Εὐγενίδου ἔλαβον τὴν ἐπιούσαν, τρίτην, ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ἵνα ἡ ἐκλογὴ γένηται τὴν τετάρτην, καθ' ἣν ἄγεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπήντησα δὲ ἀμέσως ὅτι εἶναι δύσκολον ν' ἀναβάλωμεν, ἐν τούτοις ὅμως τὸ ἐσπέρας ἐμήνυσα τῇ Α. Μακαριότητι, ἵνα ἂν μὴ μηνύσω αὐτῇ τὴν πρωΐαν, μὴ λάβῃ τὸν κόπον καὶ ἔλθῃ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Τὴν πρωΐαν τῆς τετάρτης ἐλθὼν παρ' ἐμοὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Κοπάσης, ἐκ μέρους τοῦ πρεσβευτοῦ, ἀνέγνω μοι σημείωμα, δι' οὗ ἡ Α. ἐξοχότης παρακαλεῖ αὐτὸν, ἵνα μεσολαβήσῃ παρ' ἐμοὶ, ὅπως ἀναβάλω τὴν ἐκλογὴν μέχρι συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἀρμοστοῦ.



Ἐξέθηκα τὴν δυσχέρειαν τοῦ πράγματος μετὰ τὴν ληφθεῖσαν καὶ δημοσιευθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀναμένει τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' ἐπεῖπον ὅτι χάριν τῆς Πρεσβείας ἀναβάλλει καὶ οὕτως ἀνεχώρησεν. Ἐν τῷ μεταξύ κατέφθασαν ἕτερα ἐξ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἐκοινοποίησα διὰ τοῦ κ. Κοπάση εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν.

Πρὸ δέκα δὲ λεπτῶν ἔλαβον ἕτερον γράμμα τοῦ κ. Εὐγενίδου, δηλοῦντος ὅτι, κατὰ γράμμα πρὸς αὐτὸν τοῦ πρεσβευτοῦ, συντόμως ἐλπίζεται ἡ λήψις καὶ ἀναγγελία εὐχαρίστου ἀπαντήσεως διὰ τὴν ἐκλογὴν. Ταῦτά εἰσὶ τὰ ἰδιαιτέρως ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργηθέντα.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τῆς Α. Θ. Π. ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα:

1.) Ἐκ Λάρνακος ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 600 καὶ χρονολογ. 25 ἰανουαρίου, φέρον ὑπογραφὴν «Ρῶσος» καὶ διαλαμβάνον ὅτι οἱ 46 Κιτιακοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ σύμπαντες οἱ βουλευταὶ ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν ἵνα προβῶσι μετὰ τῆς Συνόδου εἰς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου καὶ ὅτι ὁ ἅγιος Κυρηνείας μετὰ τῶν συνοδικῶν ἀποποιεῖται.

2.) Δύο τηλεγραφήματα τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1467, δι' ὧν ὑποβάλλει ὅτι ὑπέκει τῇ ἀποφάσει τῆς διαιτησίας πρὸς ἐκλογὴν ἐκ τῶν ὑποδειχθέντων τριῶν ὑποψηφίων, ἀλλ' ὅτι ὁ ἅγιος Κιτίου ἀρνεῖται νὰ συνεργασθῇ.

3.) Τηλεγράφημα ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1467 φέρον ὑπογραφὴν «Κυρηνείας προεδρεύσαι» καὶ διαλαμβάνον ὅτι ἡ ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μετὰ θλίψεως βλέπει τὸν ἅγιον Κιτίου προσπαθοῦντα νὰ ἐξεγείρῃ τὴν μερίδα του κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἣν ὀρθόδοξον πλήρωμα εὐλαβῶς ἀπεδέξατο, καὶ ὅτι ταχίστη λύσις ζητήματος ἐπιβάλλεται.

4.) Τρία τηλεγραφήματα ἐκ Λευκωσίας ὑπ' ἀριθμὸν πρωτ. 1467 φέροντα ὑπογραφὰς προκρίτων, ἐπιτροπείας ὀρθοδόξου λαοῦ καὶ τῶν Συλλόγων «Θρησκευτικοῦ», «Φοίνικος» «Ὁρθοδοξίας» καὶ «Πατριωτισμοῦ». Τηλεγράφημα ἐκ Κυρηνείας ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1467 φέρον ὑπογραφὰς προκρίτων. Τηλεγράφημα ἐκ Πάφου ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1467 φέρον τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαχειριστικῆς τοῦ θρόνου Πάφου ἐπιτροπῆς,

τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ Συλλόγου «Εὐσεβείας», τῆς δημογεροντίας καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀρχιεπισκόπου ἀντιπροσώπων. Τηλεγράφημα ἐξ Ἀμμοχώστου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1467 φέρον ὑπογραφὰς ἱερέων καὶ προκρίτων. Τηλεγράφημα ἐκ Λεμεσσοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1467 φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν Συλλόγων «Ἰσότητος» καὶ «Εὐσεβείας», δι' ὧν πάντων ὑποβάλλονται ὅτι ἡ ἀνέκκλητος ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν εὐλαβῶς ἠκούσθη, ὅτι ὁ λαὸς ἄγει ἡσυχίαν καὶ ὅτι ἡ ἄμεσος ἐκλογὴ παραλύσει τὰς ραδιοϋργίας τῶν μασσόνων, αἰτοῦντες τὴν ταχεῖαν ἐκλογὴν ἐκ τῶν τριῶν τοῦ ἀρίστου.

5.) Δύο τηλεγραφήματα τοῦ μητροπολίτου Κιτίου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1467, δι' ὧν διαμαρτυρόμενος κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ, ὡς λέγει, τηλεγραφηθέντων ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας, δηλοῖ ὅτι ὁ τόπος εἶναι ἀνάστατος ἕνεκα τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τῆς διαιτησίας καὶ ὅτι ὁ θέσις α



8) Δύο τηλεγραφήματα ἐκ Λάρνακος πρὸς τὸν μητροπολίτην Μελενίκου Ἰωακείμ καὶ τὸν ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Κωνσταντινίδην Μ. ἱεροκήρυκα ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1467 δι' ὧν οἱ ὑπογραφομένοι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν δηλ. τοῖς εἰρημένοις, ὅτι μεγάλη πλειονότης λαοῦ ἀποκρούσει βία πάντα ἀρχιεπίσκοπον μὴ ἐκλεγhestόμενον ὑπ' αὐτῆς, καὶ συνιστῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἀναλογισθῶσιν τὰς συνεπείας, καὶ

9). Τηλεγράφημα τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1468 καὶ χρονολ. 10 φεβρουαρίου, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Συνεπεία σοβαρῶν παραστάσεων πρεσβείας Κύπρου ἐρχομένης Βασιλεύουσαν, συνιστῶμεν αὐθις ἀδελφικῶς ἀναβαλεῖν ἀπόφασιν διαιτητικὴν ἐπ' ἀκριβῇ μετ' αὐτῆς συνεννόησιν, ἥς περ ἄνευ πᾶσα ἀπόφασις οὐχ ἔξει συμμετοχὴν ἡμῶν, κατ' ἀρχὴν ἀποστεργόντων πᾶσαν ἐκλογὴν, προσβάλλουσιν ὅρους διαιτησίας».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τηλεγραφημάτων τούτων ἀναγινώσκονται τὰ ἑξῆς ἔγγραφα:

Γ. Λαγουδάκη, διερμηνέως τῆς ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ὑπ' ἀρ. πρωτ. 944 καὶ χρονολ. 4 ἰανουαρίου ἐπισυνάπτουτος ἀντίγραφον τηλεγραφήματος τοῦ ἐν Κύπρῳ προξένου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἔχον ἐπὶ λέξει ὧδε: «Ἀνακοινώσατε σᾶς παρακαλῶ, ἂν ἐγκρίνητε, οἰκουμενικῶ πατριάρχῃ ὅτι διαβιβασθέντα θορυβώδη τηλεγραφήματα σκοποῦσιν ἐκφόβισιν. Μόνον ταχεῖα ἐνέργεια καὶ τετελεσμένον γεγονός θὰ θέσῃ τέρμα».

Μητροπολίτου Κιτίου Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 943 καὶ χρονολ. 24 ἰανουαρίου, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς δοθείσης εἰς τὸ κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίασιν τῆς διαιτησίας ἀποφασισθὲν καὶ σταλὲν τηλεγράφημα καὶ τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν καὶ αἰτούμενον ἐν τέλει ὁδὴ γίαν.

Μητροπολίτου Κυρηνείας Κυρίλλου ὑπ' ἀρ. πρωτ. 943 καὶ χρονολ. 23 ἰανουαρίου, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ

Παύλου Κολεσίδου, συντάκτου τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκδιδομένης «Χριστιανικῆς Ἀληθείας» ὑπ' ἀρ. πρωτ. 928 καὶ χρονολ. 24 ἰανουαρίου, ἐν ᾧ πρὸς ἄλλοις ποιούμενος λόγον καὶ περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ὑποδεικνύει ὡς μόνην σωτήριον τὴν ἐκλογὴν τρίτου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πάντων τούτων ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐπήγαγεν, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς, ἂν ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεία δῶ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, δύναται ἵνα γένηται ἡ ἐκλογή. Ἀλλως οὐχί, μάλιστα ἤδη μετὰ τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Ὅτι ὀφείλομεν μέχρι τινὸς ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας συμφωνῶ. Μετὰ λύπης δὲ βλέπω τὴν ἀσυμφωνίαν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ὁ ἐπίτροπος αὐτῆς ὑπέβαλεν αὐτῷ τὸ σχέδιον τῆς ἐνεργείας ἡμῶν καὶ ὅμως ἡ Α. Μακαριότης οὔτε εἰς τὴν Α. πανοσιολογιότητα ἀπήντησεν, οὔτε εἰς ἡμᾶς ἔγραψεν. Ἡδὴ δὲ παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κυπρίων διεβίβασε τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐδῶ συμβαίνοντα. Ὅτε ὁ ἐπίτροπος αὐτῆς ἀνεκοίνωσέ μοι τὸ πρῶτον τηλεγράφημα αὐτῆς, δι' οὗ συνίστα, ἵνα ἀναβάλωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει ἀποφασισθέντων, εἶπον τῇ Α. πανοσιολογιότητι ὅτι εἰμεθα δεδωσμευμένοι καὶ τὸ σχέδιον ἡμῶν ἐγνώσθη καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ὅτι ἐν τούτοις, ἂν θέλῃ, δύναται ν' ἀποχωρήσῃ τῆς διαιτησίας. Λυπηρὸν ὅτι ἡ διαφωνία τῆς Α. Μακαριότητος πλὴν τῆς Κύπρου καὶ ἀλλαχοῦ θέλει ἐμποιήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν. Οὐδ' ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεία εἶπέ τι καὶ ἴσως οὐδὲ θὰ ἔλεγεν, ἂν μὴ ἡμεῖς ἐζητοῦμεν τὴν γνώμην αὐτῆς. Νομίζω δὲ ὅτι πρέπει νὰ διαβιβάσωμεν τῇ Α. Μακαριότητι τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν.

Ἡ Α. Πανοσλγ. ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίως ἀπάντησιν παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος δὲν ἔλαβον ἐκτὸς ἐνὸς γράμματος, ἐν ᾧ μοι ἔλεγεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ πρέπει νὰ σταλῶσιν ἐπιτοπίως τρεῖς ἀπεσταλμένοι τῶν Πατριαρχείων καὶ ὅπερ ἐκοινοποίησα εἰς τὴν Διαιτησίαν. Ἀκολουθῶς ἔλαβον τηλεγράφημα τῆς Α. Μακαριότητος, δι' οὗ παρεκάλει ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν εἰς Κύπρον τηλεγραφικῶς ἀναγγελθέντων περὶ ἐκλογῆς ἐκ τῶν τριῶν ὑποδειχθέντων ὑποψηφίων ἄχρι συνεννοήσεως ταχυδρομικῶς διὰ γραμμάτων. ἐπῆγε δὲ συνάμα ὅτι λυπεῖται ἐπὶ τῷ



ὅτι λύεται τὸ ζήτημα παρὰ τοὺς ὅρους τῆς διαιτησίας. Ἀπήντησα δὲ εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὅτι οἱ πατριάρχαι ἐπιμένουσιν ἐν τῇ ληφθείσῃ ἀποφάσει. Χθὲς ἐν Χάλκῃ ἔλαβον τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν, προτρεπομένην ἵνα ὑποστηρίξω παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, τὸ προηγούμενον τηλεγράφημα τῆς Α. Μακαριότητος καὶ ἐντελλομένην μοι ἵνα τηλεγραφήσω αὐτῇ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος. Πρὸ ὀλίγου δὲ ἔλαβον τηλεγράφημα, ὅπερ ἐστὶν ἀντίγραφον τοῦ ἀνωτέρω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα τηλεγραφήματος.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης. Ἦδη τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἀνατιθέντων ἡμῖν τὴν ἐκλογὴν, τὸ μόνον, ὅπερ φρονῶ ὅτι ὑπολείπεται, ἵνα προβῶμεν, εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Ἦδη φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ἂν δυνάμεθα νὰ προσχωρήσωμεν εἰς τὴν γνώμην τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ζητοῦντος ἵνα ἀθετήσωμεν τὰ κοινοποιηθέντα, ἅπερ καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσκαλουμένη ὑπὸ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς φαίνεται ἐπιδοκιμάζουσα. Τὸ τοιοῦτον κατ' ἐμὲ σημαίνει ἀνάκλησιν τῶν ἀποφασισθέντων καὶ ὀπισθοχώρησιν, ἅπερ ἐγὼ τουλάχιστον δὲν δέχομαι· φρονῶ δ' ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἐμμένωμεν εἰς ὃ μετὰ πολλὴν σκέψιν ἀπεφασίσαμεν.

Ἡ Α. Μακαριότης δηλοῖ, ὅτι συμφωνεῖ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Ἦδη ἐπειδὴ ἐγὼ εἰμὶ ὁ αἷτιος ἵνα ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, φρονῶ μὲν ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀναμείνωμεν, ἀλλ' ἄρά γε ἐπ' ἄπειρον; Ἐὰν σκεφθῶμεν ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ὀπισθοβουλία τις πρὸς παραλυσίαν τῶν ἐν Κύπρῳ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, πρέπει ν' ἀνεχθῶμεν τοῦτο; Ἄν π. χ. ἡμεῖς οἱ δύο πατριάρχαι παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ μασσόνοι ὀπισθεν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐνεργοῦντες κατορθοῦσι τὴν ἀναβολὴν, πρέπει ἐπ' ἄπειρον ν' ἀναμείνωμεν πρὸς βλάβην τιμαλφῶν συμφερόντων τῆς ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας;

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐρωτᾷ πῶς ἂν ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας γείνη ἡ

ἐκλογὴ, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν ἐκλεγεσόμενον καὶ νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτόν;

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Ἡμεῖς θὰ ἐκλεξώμεν αὐτόν καὶ θὰ προσκαλέσωμεν ἐκεῖθεν ἀπεσταλμένους εἰς τὴν χειροτονίαν, ἂν θὰ ᾖναι ἱερομόναχος ὁ ἐκλεγεσόμενος καὶ ἡμεῖς θὰ χειροτονήσωμεν αὐτόν. Ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦδε τὸ ἡμῖν τοῦ λαοῦ εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἐκλεγεσόμενου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸ ἕτερον ἡμῖν θὰ εὔρεθῇ πρὸ τετελεσμένου γεγονότος καὶ θ' ἀναγνωρίσῃ αὐτόν. Τότε δὲ φυσικῶς καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ὑποχωρήσῃ. Ἦδη γνωρίζονεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προτρέπεται εἰς ταχεῖαν ἐκλογὴν. Ἐξ ὧν δὲ ἰδιαιτέρως γνωρίζω καὶ ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεία θεωρεῖ ὡς ἀρίστην τὴν ιδέαν περὶ ἐκλογῆς τρίτου. Ἐὰν θέλητε, δυνάμεθα νὰ προσκαλέσωμεν τὸν εἰς Κύπρον ἀποσταλέντα ἱεροδιάκονον Δ. Γεωργιάδην. ἵνα ἐπαναλάβῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρμοστοῦ λεχθέντα αὐτῷ, ὅτι, ἐὰν ἐκλεγῇ τρίτος, πάσῃ δυνάμει θέλει ὑποστηρίξῃ αὐτόν. Ὡς ἐκ τούτων πάντων φρονῶ, ὅτι δὲν πρέπει ἐπ' ἀόριστον ν' ἀναβάλωμεν.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἡμῖν τοῦ λαοῦ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τρίτου;

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Εἴμεθα βέβαιοι περὶ τούτου. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἑλλήνος προξένου ρητῶς συνιστᾷ, ἵνα ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐκλογὴν· ἡ πηγὴ δὲ αὕτη εἶναι αὐθεντικὴ. Ἐν τῷ μεταξὺ μοι ἀνέγνω καὶ δύο ἐκθέσεις, ἐκτιθείσας δύο συνεντεύξεις τοῦ ἐν λόγῳ προξένου μετὰ τοῦ ἀρμοστοῦ, ὅστις ἐπανειλημένως συνέστησε τῷ προξένῳ νὰ ἐνεργήσῃ δι' ἐκλογὴν τρίτου. Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος δέχεται τὴν γνώμην τοῦ προξένου καὶ συνιστᾷ ἡμῖν αὐτήν.

Ἡ Α. Πανοσιολογιότης ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Καθ' ἃ ἤκουσα ἰδιαιτέρως, προκειμένου νὰ ματατεθῇ ὁ ἐν Κύπρῳ πρόξενος ἀλλαχού, ὡς λόγος μεταθέσεως θεωρεῖται τὸ ὅτι ἐχθρικῶς διάκειται κατὰ τοῦ ἀγίου Κιτίου καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κατ' αὐτοῦ μίσους καὶ τῆς ἀντιπαθείας, ἐνῶ ἡ Α. Πανιερότης ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς πρόκειται κατὰ τὴν προσηχὴ σύνοδον αὐτῆς νὰ κηρύξῃ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῆς Κύπρου, ἐκεῖνος ἐξ ἀντι-



δράσεως, ὡς ἐλέχθη, δὲν ἐνεργεῖ τι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Κύπρου. Ἐπομένως μὴ ἄρα γε λόγοι προσωπικοὶ κινουσι τὸν πρόξενον εἰς ἐνέργειαν;

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης Ἀγνωστον τυγχάνει ἡμῖν διατὶ μετατίθεται ὁ πρόξενος. Τὸ γνωστὸν εἶναι ἔαν τὰ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας πανοσιολογιότητος ἀκουσθέντα ἔχωνται ἀληθείας, καὶ ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ὁ ἅγιος Κιτίου ἐργάζεται κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν θὰ ἐπιθυμῇ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὶ τούτοις ἀποφασισθέντος, ἵνα ἀναμένηται ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ἐνεκρίθη συνάμα ἵνα τοῖς μὲν μητροπολίταις Κιτίου καὶ Κυρηνείας διαβιβασθῇ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα Ἐμμένομεν ἀκράδαντοι εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν, φρονούντες ἡμετέραν εὐθύνην μεγίστην ἀπέναντι Θεοῦ, τῆς καθόλου ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀποροῦμεν δὲ ὁποία ἔσται ἀποστολὴ ἐνταῦθα φημιζομένης πρεσβείας, κρινομένη ἀσύμφορος καὶ ἀλυσιτετής» — τῷ δὲ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα Ἐκ καθήκοντος ὑπερτάτου ἐμμένομεν εἰς ἡμετέραν κανονικὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν, μὴ οὖσαν ἄγνωστον αὐτῇ ἐξ ἀρχῆς». Τὰ τηλεγραφήματα δὲ ταῦτα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος.

Μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

#### Πέμπτη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπικού ζητήματος Κύπρου πατριαρχικῆς διαιτησίας

τῇ 8 μαρτίου 1902, παρασκευῇ.

Σήμερον τῇ 8 μαρτίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ, τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 11 φεβρουαρίου.

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπήγαγεν Ἀπὸ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ἡμῶν μέχρι σήμερον ἔνθεν μὲν, ὡς γνωστὸν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, ἐλάβομεν ἱκανὰ τηλεγραφήματα καὶ γράμματα ἐκατέρας τῶν μερίδων, εἰς τινα δὲ τούτων ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἀπηντήσαμεν, ἔνθεν δὲ ἐλάβομεν εἶδησιν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ὅτι διετά



ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ καὶ πέραν αὐτῆς, οὐδεμίαν δ' ἐτι ἀπάντησιν ἔλαβον. Εἰς τὴν ὀφειλετικὴν ταύτην ἐνέργειαν προστίθημι ὅτι ἔλαβον χώραν καὶ τινα ἀνιὰ ὀχλαγωγικὰ κινήματα, οἷον συλλαλητήριόν τι Κυπρίων σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες συνέταξαν ψήφισμα καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐπιζητοῦντες νὰ ματαιώσωσι τάχα τὴν πατριαρχικὴν διαιτητικὴν ἐτυμηγορίαν, κρινομένην ὡς ἀντικανονικὴν παρὰ παιδαρίων καὶ ὡς δῆθεν καταλύουσιν τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου· ἐτι δὲ τὴν ὑποβολὴν ὑπὸ λαϊκοῦ τινος κυπρίου, περὶ πολλὰ ἐν Ἀθήναις τυρβάζοντος, τοῦ ψηφίσματος τῶν εἰρημένων σπουδαστῶν, ὅπερ ἐθεώρησε καλὸν ἵνα συνοδεύσῃ μεθ' ὑπομνήματος αὐτοῦ σχετικοῦ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οὔτε πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοιαῦτα ἐγγραφα, οὔτε νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸ σημασίαν τινα, διότι οἱ συμπιλήσαντες τὰ φλοίσβια ταῦτα νεανιεύματα προέβησαν εἰς τοῦτο ἔνθεν μὲν ἐξ ἀγνοίας ἔνθεν δὲ ἐξ ἀσυνεσίας, νομίζοντες ὅτι οὕτω προστατεύουσιν ὑψιστα καὶ ἱερώτατα δίκαια καὶ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Μὴ λησμονήσωμεν εἰς ταῦτα τὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν ὅλως περίεργον στάσιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὅστις καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν τηλεγράφημα σιγᾷ καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐπίτροπον αὐτοῦ οὐδὲν ἔγραψεν, ἐνῶ ὥφειλεν ἀδελφικῶς, ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς, σκεπτόμενος νὰ γράψῃ καὶ νὰ συζητήσῃ φιλαδέλφως τὸ σημεῖον τῆς μεθ' ἡμῶν διαφωνίας, καίτοι κατόπιν ἐορτῆς διατυποῖ αὐτήν.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὑπομνησκει ὅτι καὶ παρὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει τηλεγράφημα, συνιστῶν, αἰτήσῃ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἵνα παρακληθῶσιν οἱ διαιτητα ὅπως ἀναβάλωσι πᾶσαν περὶ ἐκλογῆς ἀπόφασιν, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν Κύπρῳ προξένου τῆς Ἑλλάδος συνιστώμενα.

Ἐπὶ τούτοις, ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μνημονευθέντων τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων καὶ τῶν γενομένων τηλεγραφικῶν ἀπαντήσεων, ἦτοι τῶν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1725 τριῶν ἐκ Κύπρου τηλεγραφημά-

των καὶ τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου καὶ χρονολογ. 19 φεβρουαρίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Κυρηνείας τηλεγραφικῆς ἀπαντήσεως· τῶν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1726 δύο τηλεγραφημάτων ἐκ Κύπρου· τοῦ ὑπ' ἀρ. πρωτ. 1727 τηλεγραφήματος τοῦ μητροπολίτου Κιτίου καὶ τῆ



τὸν ἵνα γένηται ἐπιτοπίως πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης· Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀπηλπίσθη ἔτι, οὐδ' ἐξήντησε τὰς ἐνεργείας αὐτῆς, τὰς ὑποίας ἴσως ἰδιαίτερος θὰ συνεχίσῃ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης· Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφή



σεις εἰς ἀπάντησιν ἰδιωτικοῦ ἐκ μέρους μου πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματος, ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἀπήντησα. Ἐν τῷ μεταξὺ παρουσιάσθησαν οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου, ἐντολὴν ἔχοντες, ἵνα προσπαθήσωσι νὰ πείσωσιν ἡμᾶς ὅπως προσχωρήσωμεν εἰς τὴν ὀχλαγωγικῶς ἐκφραζομένην ἐπιθυμίαν αὐτῶν περὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ἐν Κύπρῳ. Ὁ εἷς τούτων Θ. Γ. Μορίδης ἀναχωρήσας ἐκ Κύπρου μετέβη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἵνα μετὰ τοῦ ὀρισθέντος ἐτέρου συναδέλφου αὐτοῦ, τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος, ἔλθωσιν ὁμοῦ ἀλλ' ἀσθενήσαντος ἐκείνου διωρίσθῃ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ ἐν Ἀθήναις Γ. Σ. Φραγκοῦδης, ὅστις ἐνῆργησε τὸ ἐν Ἀθήναις συλλαλητήριον τῶν Κυπρίων κατὰ τῆς ἡμετέρας πράξεως. Τὸ πληρεξούσιον τοῦ Γ. Μορίδου κατετέθη, τὸ τοῦ συναδέλφου δὲ αὐτοῦ δὲν ἔφθασεν ἔτι. Ὡς ἐκ τοῦ πληρεξουσίου ἐξάγεται, δὲν ἔλαβον ἐντολὴν ὠρισμένως διὰ τὴν πατριαρχικὴν διαιτησίαν, ἀλλὰ γενικῶς νὰ ἐνεργήσωσι παρὰ παντὶ ἀρμοδίῳ, δὲν ἔχει δὲ τοῦτο καὶ οὐδεμίαν ἐπικύρωσιν. Ἠλθον ἀμφότεροι παρ' ἐμοί, εἶπον πολλὰ περὶ τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἀνίσχυρα πρὸς πλήρωσιν τοῦ πόθου αὐτῶν, ἵνα ἐκλεγῇ ἀρχιεπίσκοπος ὁ μητροπολίτης Κιτίου, διότι οὐδεμίαν, ὡς ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν ἐξάγεται, ἐτέραν ἐντολὴν ἔχουσιν ἢ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἀντετάχθησαν εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν ἐπιχειρήματα ἰσχυρὰ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα, ἀλλ' αὐτοὶ ἀκραδάντως ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἰδέας αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἵνα ἐξευρεθῇ τρόπος πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. Μεταξὺ ἄλλων ὑπέβαλον καὶ τὰ ἐξῆς: Ἐβουλοσκόπησαν ἂν δὲν ἦτο καλὸν νὰ μεταβῇ ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἰς Κύπρον πρὸς συγκρότησιν Συνόδου καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἀπάντησιν δὲ ὑπεδείχθη αὐτοῖς τὸ δύσκολον τοῦ πράγματος καὶ τὸ ἀλυσιτελές.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡ Α. Μακαριότης ἐπήγαγεν: Ὁμολογουμένως ἡ στάσις τῶν πληρεξουσίων τῆς Κύπρου εἶναι πρωτοφανής. Ἐγὼ, κατὰ τὴν παρ' ἐμοί ἐλευσιν αὐτῶν, παρετήρησα αὐτοῖς ἂν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποδείξωσιν ἄλλον

τινὰ ἐκτὸς τοῦ ἁγίου Κιτίου, προσθεὶς ὅτι, ἂν ἐπιμένωσι, δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τοῦτον αὐτοῖς ὁ κληρὸς ὁ ἐκεῖ ὁ ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ κατ' οὐδένα τρόπον θέλει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ οὐδὲν συμφέρον ἔχομεν νὰ ἐπιβάλωμεν ἄλλον.

Εἰς ταῦτα ἀνταπαντῶσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἁγίου Κιτίου, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος, ὥστε κληρὸς καὶ λαὸς νὰ προβῇ εἰς ἐκλογὴν ἐκεῖ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: παρέλειψα ἐν τῇ γενομένῃ ἀνωτέρῳ ἀνακοινώσει νὰ προσθέσω ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἐλήφθη φάκελλος τῆς μερίδος τοῦ ἁγίου Κυρηναίας, περιέχον γράμμα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τριῶν προσώπων μετ' ἐπισυννημμένου ἀντιγράφου διαμαρτυρίας πρὸς τὸν ἀρμοστήν, δι' ἧς δηλοῦται ὅτι ἀμετακλήτως καὶ ἀμεταθέτως ἐπιμένουσιν ἵνα ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας. Τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην διεβίβασα ἀρμοδίως τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἀγγλίας ἵνα ἴδῃ αὐτὴν, εὐρισκομένων ἐνταῦθα καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κύπρου. Διὰ τοῦ ἐγγράφου δὲ τούτου τῆς διαμαρτυρίας δυσχεραίνεται ὁ σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τῶν εἰρημένων ἀντιπροσώπων. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὁ ἐνταῦθα ἐπιτροπος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν παρ' ἐμοί ἐδήλωσέ μοι, ὅτι ἔλαβε γράμματα τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου. Δὲν μοι ἔδειξεν αὐτὰ, ἀλλ' ὡς εἶπε, περιέχουσι περὶ πολλῶν καὶ τὴν γνώμην τῆς Α. Μακαριότητος. Ἐξ ἰδίων δὲ τάχα παρεκάλεσέ με νὰ εὔρω τρόπον ἐξοικονομήσεως τοῦ ζητήματος πρὸς τὴν ὀριστικὴν λύσιν αὐτοῦ. Ἀπήντησα ὅτι θέλομεν συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ θέλομεν αποφασίσαι τὸ προσήκον. Ἦδη, ἐπειδὴ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου εἶναι ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἂν ἐγκριθῇ, νὰ προσκληθῶσι καὶ λεχθῶσιν αὐτοῖς τὰ προσήκοντα.

Ἐπὶ τούτοις, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μνημονευθέντων ἐγγράφων, ἦτοι τοῦ ὑπὸ χρονολ. 16 φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐπ' ὀνόματος Λοῖζου Ν. Λοῖζου καὶ Γεωργίου Θ. Μορίδου πληρεξουσίου, καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. πρωτ. 2419 καὶ χρονολ. 1 μαρτίου ἐ. ἔ. τριῶν προκρίτων Λευκωσίας ἐγγράφου μετὰ τοῦ ἐπισυννημμένου ἀντιγράφου



διαμαρτυρίας, προσκληθέντων καὶ παραστάντων τῶν ἀντιπροσώπων Κύπρου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπε:

Προσαγορεύομεν ὑμᾶς μετὰ πατρικῆς στοργῆς τὸ ὡς εὖ παρέστητε ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔρχεσθε κομίζοντες λόγους περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐκλαμβάνομεν ὑμᾶς καὶ ὡς ἀντιπροσώπους, ἂν οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀλλὰ μέρους αὐτῆς. Ἐκφράζομεν δὲ τὴν βαθυτάτην ἡμῶν λύπην ἐπὶ τῇ ἀνωμάλῳ καὶ θλιβερᾷ καταστάσει, εἰς ἣν ὤθησαν τὴν ἐκεῖ ἀγίαν Ἐκκλησίαν λόγοι παθῶν καὶ κομμάτων. Ἡ λύπη ἡμῶν εἶναι τοσοῦτο βαθεῖα καὶ ὀδυνηρά, ὅσον πρόκειται περὶ Ἐκκλησίας αὐτοκεφάλου, περιεχούσης ποίμνιον ὀρθόδοξον, ὅλως ὁμογενές, ἀλληλοσπαρασσόμενον διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δῆθεν αὐτοῦ πράγματα. Ἐπελήφθημεν τῆς ἐρεῦνης καὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος οὐχὶ τόσον λόγῳ διαιτητικῷ, κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐντολήν, ὅσον ἐκ καθήκοντος ὑπερτάτου, ἐκπροσωποῦντες, εἰ καὶ ἀναξίως, τὰ δύο τρίτα τῆς καθόλου ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ τοιοῦτον δὲ οὔτε πρωτοφανές εἶναι, οὔτε μονομερές, οὔτε ἐκκλησιαστικῶς ἀδόκιμον. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχομεν ἄπειρα παραδείγματα, καθ' ἃ, χειμαζομένης λ. χ. τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἣτις ἐπίσης εἶναι καὶ αὕτη αὐτοκέφαλος καὶ αὐτοδιοίκητος, παρενέβαινε πρὸς ἀδελφικὴν ἀρωγὴν ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως. Χειμαζομένης τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ὁ θρόνος Ἱεροσολύμων προσέφερε τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ, δίδων καὶ χρέη αὐτοῦ καὶ παρέχων πᾶσαν ἄλλην προστασίαν πρὸς ἀναστήλωσιν τῶν πεπτωκότων. Χειμαζομένης ἐπίσης τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, οἱ δύο τῶν ἄλλων Θρόνων, εἴτε οἱ τρεῖς ὁμοῦ παρενέβαινον, παρέχοντες πᾶσαν ἀρωγὴν πρὸς διευθέτησιν, εἴ πον εὐρίσκετο ἐν ἀνωμαλίᾳ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει, ἣτις ἄνευ τῆς ἐξαιρετικῶς προνοητικῆς παρεμβάσεως ἦτο ἀδύνατον νὰ διευθετηθῇ. Τῆς πορείας ταύτης ὑπάρχουσιν ἄπειρα παραδείγματα ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, οὐδὲ δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐμείου τὸ αὐτοκέφαλον ἢ τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἢ τῆς πολιτείας. Τούναντίον ἤρχοντο τὰ παρεμβαίνοντα Πατριαρχεῖα,

διευθέτου τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἀπεχώρουν, χωρὶς, ὡς ἐλέχθη, νὰ μειωθῇ τὸ αὐτοκέφαλον καὶ αὐτοτελὲς τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης. Ἀτυχῶς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου πράγματα εὐρίσκονται ἐν λίαν ὀλισθηρᾷ καταστάσει. Ἐξ ἑνὸς μὲν ἀποσυνετέθη ἡ Σύνοδος, ἡ μόνη ἀρμοδία ἵνα συγκαλέσῃ ἐκλογικὴν συνέλετσιν. Ἀποσυνετέθη δὲ διότι ἀπεχώρησεν εἰς, ἔλειπον δύο ἐκ θανάτου καὶ ἔμειναν οὕτω οἱ λοιποὶ, μὴ φέροντες τὸ κῦρος ἱερᾶς Συνόδου. Ἀφ' ἑτέρου τὸ ζήτημα ἐξελαϊκεύθη πέραν τῆς εὐπρεπείας, πέραν τοῦ δέοντος. Τὰ πάντα δεικνύουσιν ὅτι πρόκειται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ λαϊκῆς ἐνεργείας ἐν ζητήματι ἐκκλησιαστικῷ. Παρωράθησαν ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ἐτέθη ὡς βάσις ἡ πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ· πρᾶγμα, ὅπερ οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστα ἰσχύει ἐν ζητήμασιν ἐκκλησιαστικοῖς. Ὁ λαὸς ἔχει δικαίον νὰ ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἕτερον τοῦτο καὶ ἕτερον νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ. Οὕτω πράττων παρακωλύει τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κλήρου, πρωτεύοντος ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀρχιεπισκόπου, καὶ δεσμεύει αὐτὸν, ἀπαιτῶν νὰ ἐκλεγῇ τὸ πρόσωπον τοῦτο καὶ οὐχὶ τὸ ἄλλο. Διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι, ἐκκλησιαστικὸν ὄν τὸ ζήτημα, ἐξελαϊκεύθη πέραν τοῦ δέοντος. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡμεῖς, εἴτε κληθέντες, εἴτε ἰδίῳ δικαίωματι, μίαν ὁδὸν ἐβασίσαμεν, ὁδὸν ἀγνὴν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ σεβομένην τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ὑπεδείξαμεν κατὰ βαθμοὺς διαφόρους ἐνεργείας, ἀφήσαντες ἐλευθέραν τὴν ἐπὶ τόπου ἐφαρμογὴν. Ἄν ὁ λαὸς ἔλεγε ἡμῖν ὅτι μετὰ σεβασμοῦ ἀκούομεν τὴν ἀπόφασιν ὑμῶν, ἀλλὰ δυνάμεθα οἱκοι νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα, ἡμεῖς οὐδὲν ἀντιτείνοντες θὰ ἐπελέγομεν **εὐλογητὸς ὁ Θεός**. Ἀλλ' ἀδύνατος, ἀτυχῶς, κατέστη ἡ ἐπιτόπιος λύσις, τοῦ τόπου ὄντος διηρημένου εἰς δύο ἀντιθέτους μερίδας. Τοσοῦτον δ' ἐφάνη ἀδύνατος ἡ συνεργασία, ὥστε ὑμεῖς μὲν στηριζόμενοι εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ λαοῦ ζητεῖτε καὶ ἐπιμένετε εἰς τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν ὑποδεικνύετε· ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη μερὶς διαμαρτύρεται καὶ ἐξορκίζει ἡμᾶς νὰ μὴ δεχθῶμεν τὰς αἰμήσεις ὑμῶν, ἐπιμένει δὲ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑφ' ἡμῶν ληφθείσης ἀποφάσεως.



Ἑμεῖς μὲν, εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιχειρημάτων ὑμῶν, εἴτε πρὸς ἐκπτώσιν διατείνεσθε ὅτι θὰ συμβῶσι λίαν δυσάρεστα ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν αἰτήσεων ὑμῶν· οἱ ἄλλοι ὅμως διαψεύδουσι ταῦτα καὶ δηλοῦσι τὰναντία, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει λέγουσιν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον θὰ δεχθῶσιν ἀρχιεπίσκοπον τοιοῦτον καὶ τοιοῦτον. Ἀπέναντι τῆς καταστάσεως ταύτης οὐ μόνον ἡμεῖς οἱ ἀσθενεῖς πατριάρχαι ἀπετύχομεν εἰς εἰρηνικὴν ἐπιτόπιον λύσιν, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἰσχυρὰ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπιληφθεῖσα τοῦ ζητήματος. Ἡ μερὶς ὑμῶν ἀπέστειλεν ὑμᾶς ἐνταῦθα, ἵνα παραστήσητε τὰ δίκαια αὐτῆς καὶ ζητήσητε, ὅ,τι ζητεῖτε· ἀλλ' ἡ ἄλλη διαμαρτύρεται καὶ δηλοῖ ὅτι ἀδύνατον ν' ἀποδεχθῇ ἄλλο τι πλὴν τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν. Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ ρηθέντα λέγομεν, ὅτι εἴχομεν δικαίωμα νὰ παρέμβωμεν, ὡς παρενέβημεν, καὶ μὴ πλανᾶται ἐν τούτῳ ἡ μερὶς ὑμῶν. Εἴχομεν δίκαιον, διότι δυστυχῶς ἐδείχθητε ἀνίκανοι, ἵνα ἐπιτοπίως λύσητε τὸ ζήτημα. Ἡ παρέμβασις δ' ἡμῶν αὕτη, ἐπαναλαμβάνομεν κατ' οὐδὲν μειοῖ τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας ὑμῶν. Ἐχομεν σημείον τι νὰ διευθετήσωμεν καὶ ἀμέσως θ' ἀποχωρήσωμεν καὶ θ' ἀφήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν ὑμῶν ἐν ὅλῃ τῇ αἴγλῃ αὐτῆς. Ἡκούσαμεν πολλὰ καὶ διάφορα, ἀλλ' οὐδόλως ἠθελήσαμεν νὰ ἐπηρεασθῶμεν. Ἐλέχθη ὅτι ἐπηρεάσθημεν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὐδαμῶς ἔχεται τοῦτο ἀληθείας. Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εὐλαβέστατα προσηνέχθη ἡμῖν. Ἄν θέλητε μάλιστα, ἐγὼ ἔσφαλα ἐν τούτῳ διὰ τὸν ἐξῆς λόγον: Κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν ἠθέλησα νὰ βολιδοσκοπήσω τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν ὁποῖον θὰ ἦτο τὸ φρόνημα αὐτῆς δι' ἐκλογὴν ἐνταῦθα. Ἡ Πρεσβεΐα θερμότατα καὶ διὰ πολλῶν φράσεων ἐπαγωγῶν παρεκάλεσε ν' ἀναβάλλωμεν· ἀπεστείλαμεν τότε πρόσωπον ἔμπιστον, δι' οὗ ἐδηλώσαμεν ὅτι χάριν αὐτῆς ἀναβάλλομεν. Ἐν τῷ μεταξύ κοινοποιηθέντος ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβεΐας τοῦ πράγματος ἀρμοδίως, ἐπανελήφθη ἡ εὐχὴ δι' ἀναβολήν· ἐδόθη δ' ἐντολὴ τῷ ἀρμοστῇ ἵνα ἐπιτοπίως ἐργασθῇ διὰ τὸ ζήτημα· εἰς τὰς καὶ ἀκολούθως ἐπαναληφθείσας περὶ ἀναβολῆς παρακλήσεις ὑπενεδώκαμεν σιωπηρῶς. Ἡδὴ ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεΐα ἐκοινοποίη-

σεν ἡμῖν ὅτι τὰ διαβήματα τοῦ ἀρμοστοῦ εἰς οὐκ ἐν ἀποτέλεσμα κατέληξαν, ὅστις καὶ ὑπέβαλε τοῦτο εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ. Ταῦτα ἀνακοινούμεθα ὑμῖν οὐχὶ ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἐντολῆς ὑμῶν, ἀλλὰ διότι ἐν Κύπρῳ ἐλέχθη ὅτι δῆθεν ἡμεῖς χαλκεύομεν τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Ταῦτα πρὸς διάψευσιν, καὶ πληροφορίαν ὑμῶν. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνωτέρω, περιττὸν θεωρῶ νὰ θίξω τὰ κύρια σημεία τοῦ ζητήματος καὶ νὰ ἐξαγάγω συμπεράσματα.

Ἐπὶ τούτοις, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐκ τῶν πληρεξουσίων Γ. Φραγκοῦδης εἶπε: Πανευλαβῶς προσαγορεύομεν τὴν τε Ἑμετέραν θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα καὶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως. Ἐρχόμενοι ἐνταῦθα, ἐρχόμεθα ὡς τέκνα εὐσεβῆ τῆς Ἐκκλησίας, διότι μία ἐστὶν ἡ ποιμνὴ καὶ εἷς ὁ ποιμὴν αὐτῆς. Ἠλθομεν οὐχὶ ἵνα ὑποβάλωμεν παράπονα, ἀλλ' ἐξηγήσεις πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ὁμολογουμένως ἐγένοντο σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἴσως ἔφερον τὸ ζήτημα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑμετέρα θειοτάτη Παναγιότης καὶ ἡ Ἑμετέρα Μακαριότης θέλουσιν ἐξεύρει τὴν αἰσίαν λύσιν αὐτοῦ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Εἶθε ὁ Κύριος νὰ εὐλογήσῃ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀποβλεπόντων πρώτιστα καὶ μάλιστα εἰς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου συνταρασσομένης ἐπὶ βλάβῃ σπουδαιοτάτων συμφερόντων αὐτῆς ὑπὸ τε ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν. Ἀδύνατον πράγματι ἡ κατάστασις αὕτη νὰ μὴ ἐπηρεάσῃ τὴν αἰσίαν βαθμηδὸν ἀνέλιξιν τῶν ἐν γένει πραγμάτων τῆς νήσου.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης: Αἱ δύο μερίδες ἔπρεπε νὰ εὐρωσι συνεννόησιν τινα καὶ οὐχὶ νὰ περιπέσωσιν εἰς τὰ δύο ἀντίθετα ἄκρα, διότι οὕτως ἀδύνατος ὁ συμβιβασμός.

Ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροσώπων Γ. Μορίδης λαβὼν τὸν λόγον λέγει: Ἡ παρατηρουμένη ἐξέγερσις δὲν προέρχεται μόνον ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι οἱ συνοδικοὶ εἶναι κομματικώτεροι τῶν λαϊκῶν. Πλείων σφοδρότης ἐν τῷ κομματισμῷ παρατηρεῖται παρ' αὐτοῖς, οἵτινες οὔτε ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, οὔτε ἐπὶ ἄλλων νόμων στηρίζονται, ὥστε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς



ἀποτελοῦντες Σύνοδον κανονικὴν. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ τε Ὑμετέρα θειοτάτῃ Παναγιότης καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης πάντα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν θὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα πρὸς διόρθωσιν τῆς καταστάσεως. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου εἰς οὐδὲν ἔπαισε· προέβη κατὰ διαταγὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς ἐκλογὰς, αἵτινες ἔδειξαν τίς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ. Ἄν ὑπάρχῃ κατηγορία κατ' αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ παύσῃ πᾶσα περαιτέρω ἐνέργεια καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς δίκην. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἐπανειλημμένως ἀνηνέχθη εἰς τὴν Σύνοδον, ἥτις ἐδημιούργησε τὴν κατάστασιν, καὶ ἐζήτησέ συνδιαλλαγὴν, ἀλλ' οὔτε ἀκρόσεως ἠξιώθη. Τὴν διαγωγὴν ταύτην τῶν συνδικῶν καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ καταγγείλωμεν ἐνταῦθα, καὶ ἂν δὲν δίδωται πίστις εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν, δυνατὸν νὰ διαταχθῇ ἐξέτασις περὶ αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις, μετὰ τινα ἔτι ἀνταλλαγέντα μεταξὺ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α. Μακαριότητος καὶ τῶν πληρεξουσίων Κύπρου, ἐξεληθόντων αὐτῶν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπεν: Ἡδη ἐν ᾗ θέσει εὐρίσκεται τὸ ζήτημα, φρονῶ ὅτι δύο τινα ἔχομεν νὰ πράξωμεν ὡς προπαρασκευαστικὰ τοῦ ἔργου ἡμῶν. Ἄν ἐγκριθῇ, σήμερον νὰ διαβιβάζωμεν εἰς τὸν μητροπολίτην Κυρηναίας καὶ τοὺς συνοδικοὺς τηλεγράφημα, ἐρωτῶντες πῶς καὶ ὑπὸ τίνων δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐκεῖ ἱερὰ Σύνοδος, ἀκολουθῶς δὲ συμπληρώνομεν τοὺς ὑποψηφίους, καθότι καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ὀρισθέντων ὑποψηφίων, ὁ μητροπολίτης Διδυμοτείχου διὰ γράμματος αὐτοῦ παρητήθη.

Ἡ Α. Μακαριότης: Τοῦτο ἴσως θὰ ἐξηγηθῇ ὡς ὑποχώρησις· δὲν εἶναι καλὸν, λαμβάνοντες ὡς ἀφορμὴν τὴν παραίτησιν τοῦ ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων, νὰ συστήσωμεν τὴν συμπλήρωσιν τῆς Συνόδου;

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης: Φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ δηκώσωμεν τοιοῦτόν τι· ἀπλῶς ἐρωτῶμεν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ γίνεται πλαγία συνεννόησις μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ἵνα ἴδωμεν τί φρονεῖ, σκοπὸς εἶναι νὰ δείξωμεν εἰς τε τὴν μειονοψηφοῦσαν μερίδα καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι δὲν παρητήθημεν τῶν ἀποφάσεων ἡμῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἐγκρίνεται, ἵνα διαβιβασθῇ τῷ

μητροπολίτῃ Κυρηναίας καὶ τοῖς συνοδικοῖς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα: «Ἰδιωτικῶς μὲν, πατριαρχικῶς δὲ ἐπιθυμοῦμεν μαθεῖν πῶς δύναται καὶ ὑπὸ ποίων συμπληρωθῆναι κανονικῶς ἱερὰ Κυπριακὴ Σύνοδος».

Ἐπὶ τούτοις διελύεται ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

**Ἐβδόμη συνεδρίασις τῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος Κύπρου  
πατριαρχικῆς διαιτησίας  
τῇ 5 ἀπριλίου 1902, παρασκευῇ.**

Σήμερον, τῇ 5 ἀπριλίου 1902, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωακείμ καὶ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δαμιανοῦ, καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκπληροῦντος ἀρχιμ. Φωτίου, ἐν πρώτοις ἀναγινώσκεται καὶ ἐγκρίνεται τὸ πρακτικὸν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως 26 μαρτίου.

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπε: Μετὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἡμῶν ἐλήφθησαν δύο τηλεγραφήματα τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου, φέροντος χρονολ. 27 μαρτίου, δηλοῖ ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν ἡμῶν περὶ συγκροτήσεως τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Συνόδου στέλλεται ταχυδρομικῶς, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου, φέροντος χθεσινὴν ἡμερομηνίαν, ὅτι ἡ Σύνοδος συνεδριάζει σήμερον καὶ ὅτι ἐπιθυμεί νὰ μάθῃ τίνες οἱ ἀντικαταστάται τῶν παραιτηθέντων ὑποψηφίων. Ἡ ταχυδρομικὴ ἀπάντησις οὕτω ἐλήφθη· προσέτι ἐλήφθη καὶ τηλεγράφημα τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Κύκκου Γερασίμου, παραιτουμένου τῆς ὑποψηφιότητος. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου, ὧν καὶ ὁ ἕτερος κατέθηκε τὸ πληρεξούσιον αὐτοῦ, ὃν ὁμοιον πρὸς τὸ πρῶτον, ἤρχοντο παρ' ἐμοὶ καὶ ἐπανελάμβανον ταῦτά. Πρὸς τούτοις, παρὰ τοῦ ἔγνωστοῦ φίλου, ὁμιλήσαντος μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας περὶ τοῦ ζητήματος, ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ τε ἀρμοστής καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐπιθυμοῦσιν ἵνα μὴ μειωθῇ τὸ δίκαιον τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅπως ἡ ἐκλογὴ γένηται μᾶλλον ἐκεῖ ἢ



ἔδω καὶ ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην τοῦ πρεσβευτοῦ, αὐτὸς μᾶλλον εἶναι τῆς γνώμης τῶν πατριαρχῶν, ἀλλ' ὅτι τ' ἀνωτέρω ἐτηλεγραφήθησαν αὐτῷ. Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνωτέρω διεβίβασα προφορικῶς ἀντιπαρατηρήσεις τινὰς, ἃς προὔκειτο ὁ εἰρημένος φίλος προφορικῶς, ἀν' ἡρωτᾶτο, νὰ διακοινώσῃ. Χθὲς δὲ ταῦτα ἐπανέλαβον καὶ δι' ὑπομνήματος, ὅπερ διεβίβασα τῷ φίλῳ κ. Εὐγενίδῃ ἐξ ἀφορμῆς τῆς γενομένης αὐτῷ ὑπ' ἐμοῦ δι' ἐπιστολῆς ἐρωτήσεως ἀν' ὑπάρχῃ ἀπάντησίς τις ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας καὶ τὸ ὅποῖον ὑπόμνημα παρεκάλεσα νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν πρεσβευτήν.

Ἐπὶ τούτοις, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὡς ἄνω μνημονευθέντων ἐγγράφων, σκέψεως γενομένης περὶ τῆς δοθησομένης ἀπαντήσεως εἰς τὸ ἀνωτέρω περὶ

ὑποψηφίων τηλεγράφημα τοῦ μητροπολίτου Κυρηναίας, καὶ ἐγκριθέντος ἵνα εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων ὀρισθῶσιν ὑποψήφιοι οἱ μητροπολίται Μεσημβρίας Χαρίτων καὶ Καστορίας Γερμανὸς, ἀπεφασίσθη ἵνα ἀποσταλῇ τῷ μητροπολίτῃ Κυρηναίας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα: «Τηλεγράφημα ἐλήφθη· γράμματα οὐχί. Συνεδριάσαντες σήμερον ἀντὶ παραιτηθέντων ὑποψηφίων ὠρίσαμεν Μεσημβρίας Χαρίτωνα, κύπριον καὶ Καστορίας Γερμανὸν Καραβαγγελην, ἄνδρα ἐπιστήμονα καὶ ἱκανόν. Ἀγγέλλοντες τοῦτο ἐφιστῶμεν προσοχὴν εἰς ἔργα».

Ἐπὶ τούτοις διαλύεται ἡ συνεδρίασις.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ